

HLAS NÁRODA

*"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
I ten svorným Bůh požehnává."*
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

*Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.*

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Rec. (Vol.) IX. — Císl. (No.) 29., 30.

Sobota (Saturday) 14.7. - 21.7. (July) 1984

STO PADEŠÁT LET OD NAROZENÍ JANA NERUDY

10. VII. 1834 — 22. VIII. 1891

Letošního 9. července jsme vděčně a vše vzpomínali, že uplynulo 150 let od narození Jana Nerudy, předního našeho básníka, spisovatele, novináře, literárního, divadelního a výtvarného kritika, zakladatele naší fejetonistické a všestranně vlivné osobnosti našeho kulturního a veřejného života druhé poloviny 19. století.

O jeho životě a díle byly napsány četné studie, pojednání a články literárními odborníky a povolanými znalci jeho celoživotního díla.

Neruda básníka či prosaíka zná dozajista i každý z našich čtenářů. Při vzpomínce na maminku jistě každému z nás zazní v duši Nerudovy verše:

*Proto mně drahá tak
milá má matička,
že je tak maličká,
že je tak chudičká.
A kdyby byla snad
chudší než oblázek,
přec bych ji v srdci svém
choval co obrázek.*

*A kdyby byla snad
svázána v uzlíčku,
přec bych ji miloval
tu drahou matičku.*

Nerudova prósa a poesie zůstala nám od prvního styku s ní blízká po celý život jak myšlenkově, tak po stránce výrazové. Kolikrát životem zklamání jsme se utíkali do světa lásky člověka k člověku a pochopení jeho slabosti v Nerudových „Povídkách malostranských“, skvostnému to klenotu naší literatury.

Památku Jana Nerudy nejlépe tedy uctíme, když si jednu z nich společně přečteme.

Květy lásky a vděčnosti na jeho vyšehradský hrob položili u nás dozajista jiní - když nám je souzeno vzpomínat prozatím jen „na dálku.“

Hrob Jana Nerudy v Praze na Vyšehradě.

Bývalá Ujezdská kasárna v Praze III., kde se Jan Neruda narodil.

Jan NERUDA
Podle kresby M. Švabinského.

Jan Neruda

Vším jsem byl rád!

Ba nač bych osudu snad svému lál,
že zahrával si mnou zde jako mlčem,
že hned mne hladil, hned mne šlehal bičem,
že ze mne ledačos už udělal
od skromné otázky až hrdě ku odvěti,
že padl jsem a vstal zas nastokrát —
já ledačím už byl v tom božím světě
a čím jsem byl, tím jsem byl rád.

Mne osud do kolébky tvrdé dal,
pak na kazajku záplatu mi přišil,
pláč trpký novým jenom pláčem tlšíl
a jenom zkrátka mne vždy spořádal.
Však kolem pýcha, pýcha, — ach ta krutě hněte!
já začal jsem do panských synků prát —
ba ledačím jsem byl v tom božím světě
a čím jsem byl, tím jsem byl rád.

A k bidě zas mně osud sílu dal,
že vykročil jsem v život volným krokem,
a síla rostla každým dnem a rokem,
až z chlapce zcela svůj se muž pak stal.
muž skromný v otázce, však lrdý při odvěti,
ježž nikdo nesmí v nízkou službu brát —
já ledačím jsem byl v tom božím světě
a čím jsem byl, tím jsem byl rád.

Když tedy byl jsem, co tak sluje muž,
hned pěkné dívky — přírody jak zvykem —
mne učinily svojím zahradníkem
a luzně prály: služ nám, muži, služ;
nadšeně pěstuj, co tak mile na nás květe,
květ věčně chce a přece musí zrát —
já ledačím jsem byl v tom božím světě
a čím jsem byl, tím jsem byl rád.

Však osud pravil: Do jistých jen dob!
Až přijde ti to velké milování,
smrt vyrvi dívku tvému celování,
ty žij a v prsou svých nos její hrob.
A třeba touha, mráz i hloupý výsměch hněte,
ty sám a sám se máš jen žitím brát —
já ledačím jsem byl v tom božím světě,
těž kryptou musím být rád.

Mně řekl osud: Českým pěvcem buď,
pěj jen, co sluší nešťastnému lidu,
stesk zoufalý a žhavou jeho bídu,
tvá plesň lásky trpkostí svou rmuť,
buď krutě zimna v nejpárnější lidstva letě,
tvů; lid má hojit, tobě srdce drát —
já ledačím jsem byl v tom božím světě
a čím jsem byl, tím jsem byl rád.

A dále řekl: Prostý voják buď!
Co přední stráž stůj v stále pracné tísní,
nepřítel slina oko tvoje tíšni,
a kámen zloby v tvoji bouchej hrud.
Cít s sebou vše, co národ tvůj kde bolem hněte,
tisíckrát raněn zmírej nastokrát —
já ledačím jsem byl v tom božím světě
a čím jsem byl, tím jsem byl rád.

Snad osud lecjaký má ještě sen:
však stál jsem vždy, kde svatě stálo právo,
a v mysli mé i v prsou všechno zdrávo —
nechť nový cíl dá tedy nový den,
zas začniž znovu osud, jak by od dítěte,
jinými do mne, mnou do jiných prát —
nechť čímkoli jsem ještě v božím světě,
čím budu kdy, tím také budu rád.

Sloupek informací

**o hospodářském rozmachu Jižní Koreje
a prozíravé demokratisaci vlády
presidenta Chuna,
o Reaganově názoru na komúnismus,
a o novém útoku čs. komunistů
proti katolické církvi v Československu.**

V zemích, kde komunisté chtějí násilím a podvrtnou činností uchopit moc, nelze asi vládnout demokraticky, dokud to nebezpečí trvá; je-li pak komunistické nebezpečí odhodlanou silou zmíněno, je možno zemi na demokracii připravit.

Na začátku osmdesátých let byla ekonomická situace Jižní Koreje velmi neutěšená. Celá země byla postižena hlubokou recesí, obchod se zahraničím rychle klesal a inflace dosahovala dvojciferné výše. Kromě toho kritiky vlády presidenta Cartera o porušování lidských práv v Jižní Koreji a hrůzby, že z této země bude odvolána US armáda, zajišťující Jižní Koreji svobodu od r. 1953, vyvolaly mezi jihokorejským lidem bouřlivé projevy nespokojenosti s opresivním režimem presidenta gen. Chun Doo Hwan-a, který se v r. 1979 po zavraždění presidenta Parka zmocnil vládní moci. Od r. 1983 se však ekonomická situace Jižní Koreje téměř zářnivo zlepšila, a také politická situace tam částečně vykristalizovala ve větší demokracii. V tom roce národní výtěžek „per capita“ vzrostl o 200 dolarů na 11750, inflace byla pouze 3,4-pro-

centní ve srovnání s 29 % inflací v r. 1980. Hrubý národní důchod - čili celková hodnota jihokorejských výrobků a prokázaných služeb - stoupla o 8,8 % vůči předcházejícímu roku. V r. 1984 tato stoupající tendence pokračuje; předvídá se, že ke konci roku národní výtěžek „per capita“ dosáhne v Jižní Koreji výše \$2000, inflace klesne na méně než 2 % a hrubý národní důchod vzroste o 7,8 %. Vloni obchod Jižní Koreje se Spojenými státy stoupl o 27 % a dosáhl celkové výše 13 bilionu dolarů; podle různých odhadů přebytek tohoto obchodu dosáhl výše asi 1,8 bilionu dolarů. Tento ekonomický rozmach však bude dále pokračovat pouze za předpokladu, že ve Spojených státech se ekonomická situace bude nadále zlepšovat. V této věci příznivé ekonomické situace je však několik slabších míst. Zahraniční dluh Jižní Koreje dosáhl výše 40 bilionu dolarů už v r. 1983. Tak Jižní Koreja je nejvíce zadluženou zemí v celé Asii. Jižní Korea musí také brzdit zvyšování cen a mezd, chce-li dosáhnout toho, aby její exportní zboží bylo schopno soutěžit s výrobky Singapuru,

Malajska, Číny a Indonézie, kde dělnická síla je mnohem levnější. Mzdy vládních zaměstnanců byly úplně zamrzuty. Její vláda dále vyvíjí značné úsilí, omezit dovoz z ciziny a činit nátlak na obyvatele, aby kupovali pouze domácí výrobky. Dva vysocí vládní úředníci byli propuštěni ze svých služeb proto, že byli přistiženi, jak kouřili cizí cigarety. Letos v únoru se však vláda rozhodla poněkud uvolnit omezení obchodu se Spojenými státy v naději, že Spojené státy ze své strany rovněž uvolní své zábrany proti dovozu jihokorejských výrobků. Vcelku však je nutno přiznat, že i při těchto svízelných se ekonomická situace Jižní Koreje velmi zlepšila a politická stabilita země láká cizí investice. Všeobecná nespokojenost s represivní vládou presidenta Chuna sice dosud úplně nevymizela, avšak značně se zmírnila. Prvním z důvodů této změny je prosperující ekonomie a příznivé výhledy do budoucna na lepší životní standart všech obyvatel. Druhým důvodem je obnovení pocitu bezpečnosti. President Reagan ujistil Jižní Koreu, že americké vojenské síly tam nadále zůstanou. US president uznává, že vláda Jižní Koreje by měla učinit ještě další pokroky ve věci respektu lidských práv, ale za své návštěvy této země zcela upustil od kritizování Chunova režimu - (to přý přenechal sv. Otci) - a namísto toho zdůraznil, že Spojené státy považují za svou povinnost hájit Jižní Koreu proti agresi. Tímto ujistěním se obyvatelstvo této země cítí bezpečnější před hrozbou vpádem severokorejských rudých armád. Jeden jihokorejský důstojník o tom řekl: „Přítomnost Spojených států v naší zemi je znamením nejen pro nás, nýbrž i pro Japonsko a jiné přátelské země v této končině, že nejsme sami...Nechceme, aby Spojené státy bojovaly naši válku za nás. Potřebujeme však vědět, že Američané jsou zde.“ Také dvě národní tragédie, k nimž došlo v minulém roce, značně přispěly k sjednocení jihokorejského národa a ke zmírnění odporu proti Chunově režimu: sestřelení jihokorejského osobního letadla Sověty, při němž zahynulo 269 osob, a o měsíc později bombový atentát severokorejských teroristů v Rangúnu v Burmě, při kterém zahynulo 17 vysokých jihokorejských vládních osobností, které tam přijely na návštěvu. Intelektuálové a studenti, nespokojení s tím, že v Jižní Koreji neexistuje demokracie podle západního stylu,

často vytýkali Chunově režimu, že přeháněl nebezpečí ze strany komunistů pro Jižní Koreu za účelem dosažení svých politických cílů. Nyní si však uvědomili, že komunistické nebezpečí ze strany Severní Koreje je stále velmi vážné, a že o světovládých záměrech komunismu nelze pochybovat. Jihokorejské obavy před možností severokorejské invaze se ještě v poslední době zvýšily, když se rozšířila zpráva, že Kim Il Sung, 71letý vládce Severní Koreje chce odejít do výslužby a postoupit vládní moc svému synu Kim Jong Il., který je považován za ještě fanatičtějšího a nebezpečnějšího komunistu než je jeho otec, a který osobně řídil přípravy a provedení atentátu v Rangúnu. Protože existuje nejistota o severokorejských záměrech, americká přítomnost v Jižní Koreji je důležitá jak z vojenských tak i psychologických důvodů. Nyní tam je 39 tisíc amerických vojáků. Jižní Koreja má ve zbraní v pozemní armádě, letectvu a v námořnictvu celkem asi 600 tisíc vojáků, kteří musejí čelit severokorejské síle o 835 tisících vojáků.

Chun si chtěl mimo to ještě zvýšit svou popularitu některými menšími liberálními ústupky. Slíbil např. že odstoupí ze své funkce v březnu 1988, kdy má být při svobodných volbách zvolen nový president země. Oposice často nebere tento jeho slib vážně. Kromě toho zrušil stanné právo v noci a zmírnil vládní cenzuru tisku. Letos v březnu také propustil na svobodu 159 politických vězňů a dovolil asi tisíci universitních studentů propuštěných ze studií kvůli účasti na loňských nepokojích, pokračovat ve studiích. Dosud však značný počet politických oponentů je buď ve vězení, nebo jim není dovolen žádný veřejný projev. Řada kritiků Chunova režimu však zůstává hluboce nespokojena a vytýká Spojeným státům, které jeho režim podporují, že kvůli dosažení svých strategických cílů se vzdaly svého úsilí o prosazení demokratických reforem a ideálů svo-

body. Političtí analytisté všeobecně uznávají, že ekonomické úspěchy Chunova režimu, jeho přátelství s Reaganovou vládou a částečné uvolnění tvrdé politické linky přivodily Jižní Koreji stabilitu, která tam už dlouhá léta neexistovala. Všeobecné vývoj přý tam jde správným směrem; to-muto příznivému vývoji by mohly učinit konec pouze nečekaný vpád Severní komunistické armády, anebo diktátorské omyly presidenta Chuna.

President Reagan jasně chápe cíle mezinárodního komunismu.

V projevu ke Dni americké nezávislosti v Alabamě president Ronald Reagan zdůraznil ostrý kontrast mezi svobodou v Americe a podmínkami života v zemích komunismu.

President Reagan prohlásil, že Amerika je dnes majákem naděje a svobody stejně tak, jako byla před dvěma sty lety; nadále hájí svobodu pro všechny v celém světě. Americký president ostře odsoudil komunismus a poznamenal, že dočasně jsou sice v módě jiné vládní systémy, než jakým je demokracie, ale jsou lidem vnucovány policejním násilím a sociální diskriminací! Marxisticko-leninská doktrína se zprvu zdála být nová a revoluční. Doba se však změnila, ideály komunismu jsou falešné a budoucnost patří svobodě. Anž jmenoval Sovětský svaz, americký president dodal: „Od počátku komunismu vidíme koncentrační tábory a vězení, policejním násilím potlačené země, v nichž člověk nemá svobodu vybrat si práci a být za ni spravedlivě placen, staré kulturní země, kde člověk nesmí svobodně uctívat Boha, a kde proto duše chřadnou.“ President Reagan pak zdůraznil, že člověk nepěstane toužbu po svobodě a kdekoliv za ni bojuje, jsou s ním duše Američanů a duch celé Ameriky. Reagan ještě prohlásil: „Jsme s odboráři v Krakově, kteří pochodují za znamením kříže; jsme s afgáňskými povstanci - obránci svobody bojujícími s holýma

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahyh doma

HOHU, CÍRKVI, NÁRODU

vydává:

“VELEHRAD”, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTECH VÍT, O.S.B.

a redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str., Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30,00

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. Zasláné rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

July 21, 1984 — Vol. IX, No. 29., 30.

**COMMERCIAL
NATIONAL
BANK**

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

rukama, s nehynoucí vůlí - zděděnou po předcích - proti tankům; jsme s lidem Střední Ameriky, který bojuje za svou svobodu proti násilí každý den."

Presidentův projev byl součástí jeho cesty na americký jih v „Den americké nezávislosti.“ Tato příležitost se stala festivalem „Ducha Ameriky“, rodinnou událostí, která je v Decaturu ve státě Alabama slavena každý 4. července. Presidentova návštěva amerického jihu je pokládána také za jeho snahu zajistit si hlasy konzervativních Jižanů v listopadových prezidentských volbách. Ve svém projevu prezident Reagan rovněž vyzdvihl jižanský charakter, zdravý rozum, morální tradice a americký patriotismus. Jižané, snad více než Seveřané, svou zem milují a jsou odhodláni obětavě si ji bránit.

Nové útoky režimu proti katolické církvi v Československu.

V předvečer zahájení nových jednání československé delegace ve Vatikánu došlo v Československu začátkem července k novému útoku na římsko-katolickou církev.

Čs. tisková kancelář ČTK vydala v pondělí 2. července 84. zprávu, obsahující nový útok na římsko-katolickou církev. K útoku došlo zrovna v předvečer rozhovorů mezi vatikánskými představiteli a vedoucím čs. státního úřadu pro církevní záležitosti Vladimírem Janků v Římě. Rozhovory mají zřejmě vyvolat zdání o přátelštějším vztahu režimu k církvi v Československu. Jistě však není náhodou, že ČTK právě v předvečer těchto rozhovorů vydala zprávu o článku z časopisu „Život strany“ (orgánu KSČ) - že tzv. „náboženský humanismus“ degraduje člověka k pasivní úloze v životě. Všechna náboženství - podle zmíněného článku - podporují prý tzv. „aktivní pasivitu“ pro beztržní společnost, ale bez ambicí na změnu základní struktury lidské společnosti.“ Článek rovněž obsahuje přímý útok na papeže Jana Pavla II. a způsob, jakým dnešní papež řídí vatikánské záležitosti. Podle „Života strany“ Jan Pavel II. zdůrazňuje víc než jeho předchůdci - důležitost etických prostředků k zajištění spravedlivějšího světa. To se - podle článku - shoduje se současným úsilím Vatikánu „odradit lidové masy od aktivní účasti na řešení hlavních sociálních problémů.“ Tento nový útok čs. režimu na římsko-katolickou církev připomíná nedávný přímý útok na papeže, k němuž došlo v letošním

březnu po setkání československých a vatikánských představitelů. Krátce po něm totiž týdeník komunistické strany Tribuna označil papeže Jana Pavla II. za „nejreaktějšího“ papeže tohoto století. Zmíněný útok pak vyprovokoval okamžitou rozhořčenou odpověď kardinála Františka Tomáška, který v dopise Tribuně obvinil redaktory týdeníku z neobjektivní demagogie, a o němž jsme už v H.N. psali.

V sobotu 30. června bylo kardinálovi Tomáškovi 85 let. Při této příležitosti papež Jan Pavel II. ve svém pravidelném nedělním projevu k poutníkům na Svatopetrském náměstí vysoce ocenil kardinálovo práci a trpělivost. Rekl, že každý den myslí s oddaností na kardinála Františka Tomáška, tohoto úctyhodného pastýře, který jako pevný, košatý, starý a stále živý strom představuje mohutné svědectví Ducha věrnosti Kristu věřícím své rodné vlasti a celé církvi. Papež dodal, že prosí Boha, aby dal Kardinálu Tomáškovi dost sil k plnění jeho poslání ve zvlášť těžkých podmínkách. Kardinál Tomášek byl v letech 1951 až 1954 čs. komunistickými orgány internován v pracovním láboře v bývalém premonstrátském klášteře v Želivě. Jako jediný z biskupů z ČSR se v šedesátých letech mohl zúčastnit čtyř zasedání II. vatikánského koncilu v Římě, a k velké nespokojenosti čs. rudého režimu se při posledním zasedání koncilu setkal s kardinálem Beranem, jemuž komunisté už nedovolili návrat do Prahy a nakonec zemřel 17. května 1969 v exilu jako sv. Vojtěch. Do dějin církve se zapsal nejen svým utrpením v koncentracích nacistů a komunistů, ale také svým rozhodným postojem za svobodu vyznání na 4. zasedání II. vatikánského koncilu. V únoru 1965 byl biskup Tomášek jmenován apoštolským ad-

ministrátorem pražské arcidiecéze namísto arcibiskupa Josefa Berana. Kardinálem se stal pražský apoštolský administrátor František Tomášek, „in pectore“ - (v srdci) - v roce 1976, a jeho jmenování bylo zveřejněno až později. Pražským arcibiskupem se stal v březnu 1978.

Katolická rakouská tisková agentura „Kathpress“ vydala zprávu, podle níž radikální představitelé československé komunistické strany vyvíjejí nátlak na římsko-katolickou církev v Československu, aby přerušila své styky s Vatikánem a stala se církví pod duchovním vedením moskevského pravoslavného patriarchy. Tato naivní myšlenka není nová, a objevila se už za stalinismu na počátku padesátých let.

Podle zprávy Kathpressu zasedali v Tatrách koncem června členové organizace mírového katolického duchovenstva Pacem in Terris. Skupina představitelů čs. komunistické strany jim předložila dva návrhy. Namísto papeže Jana Pavla II. by měl příští rok přijet do Československa na oslavy 1100. výročí smrti sv. Metoděje moskevský patriarcha Pimen. Katolická církev v Československu by měla přerušit styky s Vatikánem, a v budoucnu být duchovně vedena moskevským patriarchátem. Většina přítomných kněží - (podle zprávy Kathpressu) - tyto návrhy odmítla, a několik členů komunisty zneužívané organizace Pacem in Terris na protest proti zmíněným návrhům dokonce opustilo zasedání. Podle zpráv z Bratislavy byly zmíněné návrhy osobně vypracovány krejčovským soudruhem Václavem Bilakem. Tyto informace Kathpressu převzaly mimo jiné také Reuterova tisková agentura a americká agentura UPI.

Petr Horák

Mistr Zdeněk Mácal diriguje Smetanovu Vltavu a Dvořákovu Symfonii čís. 6 v Grant Parku

Letošního roku slaví Chicago padesáté jubileum letních koncertů v Grant Parku. Již po padesát let chodí obyvatelé Chicaga a jeho předměstí do Grant Parku poslouchat koncerty pod širým nebem.

V letošním jubilejním roce ve středu 25., v pátek 27. července a pak v sobotu 28. července a v neděli 29. července řídí Symfonický orchestr Grant Parku známý český dirigent Zdeněk Mácal. 25. a 27. července o osmé hodině večerní uslyšíme pod jeho taktovkou Smetanovu Vltavu, Bruckův Houslový koncert čís. 1 a Dvořákovu Symfonii čís. 6, která v Grant Parku zazní poprvé. V sobotu 28. července v osm hodin večer a v neděli 29. července v sedm hodin večer bude za řízení Zdenka Mácala předveden Beethovenův Klavírní koncert čís. 5 a Čajkovského Symfonie čís. 4. Při středečním a pátečním koncertu pohostinsky vystoupí známý houslista Joseph Swensen a sobotní a nedělní koncert bude uměleckým debatem hostujícího pianisty Andre-Michel Schub.

Zdeněk Mácal se narodil roku 1936 v Brně, kde vystudoval konservatoř a Janáčkovu akademii muzického umění. V mladém věku se stal dirigentem pražského Symfonického orchestru. Brzy však dosáhl mezinárodních úspěchů. V roce 1965 získal první cenu mezinárodní soutěže ve francouzském Besançonu a v roce 1966 první cenu soutěže Dimitri Mitropoulose v New Yorku.

Jeho stálým působištěm je západní Německo, odkud zajišťuje dirigovat orchestry v různých částech světa i do Ameriky. V roce 1972 poprvé vystoupil v USA a to s Chicago Symphony Orchestra. Naši milovníci hudby si jej dobře pamatují i z pozdějších zájezdů. Jako hostující dirigent řídil ve Spojených státech: Cincinnati

Symphony, Dallas Symphony, Detroit Symphony, Minnesota Orchestra, New Orleans Philharmonic, New York Philharmonic a jiné.

Máme radost, že letos Mistra Zdenka Mácala uslyšíme na koncertech v Petrillo Music Shell (Jackson Blvd. a Columbus Dr.) dirigovat Smetanu a Dvořáka.

Vítáme jej srdečně do Chicaga a našim čtenářům přejeme příjemný poslech jeho koncertů. Nezapomeňte si je jít do Grant Parku poslechnout. Je to jedinečná příležitost slyšet českou hudbu pod taktovkou našeho dirigenta.

Redakce

Den českých katolíků v Chicagu

Distriktní svaz českých katolíků pořádá svůj tradiční Den českých katolíků v neděli 16. září 1984.

Den českých katolíků jako léta poslední bude zahájen českou mší svatou v nedalekém kostele Blahoslavené Anežky české. Hlavním celebrantem bude njd. Otec opat Valentine Skluzáček, O.S.B. z kláštera v Lisle.

Přípravy na Den českých katolíků jsou již zahájeny; prosíme tedy naše dárcce a příznivce, aby na nás pamatovali s dary do našich stánků a pro knížky Štěstěny. Dary můžete odevzdati v úřadovně Národního svazu českých katolíků nebo v redakci Hlasu národa, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago.

Nemůžete-li sami dary do Velehradu přinést, laskavě nám zavolejte - (762-2044 - redakce H.N.; 522-7575 - úřadovna NSČK) - a řádi si pro ně přijedeme.

Budeme vám vděční za každou předběžnou i telefonickou zprávu o vašich darech, která nám ulehčí naši práci, jelikož budeme vědět s čím můžeme počítat a jak dary rozdělit.

Předem přijmeme vděčné Pán Bůh zaplať za štědrost vašich dobrých srdcí.

BOHEMIA RESTAURANT

6026 W. Cermak Rd., Cicero

DAILY FRESH HOME COOKING
BOHEMIAN AND AMERICAN
CUISINE
HOME MADE PASTRY

BUSINESSMAN'S LUNCHEES
Mon. Thru. Fri.
11 A.M. - 3 P.M. \$3.49

TAKE OUT ORDERS

DAILY SPECIALS

OPEN 11 - 7.30 - Mon. Sun. Closed Wednesday

☎(312) 652-8351

Your Hostess: Jarmila Dobnal

NÁRODNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ

svolává
SVOU XXII. KONVENCII

na 28. - 30. září 1984

do

CLEVELANDU, OHIO

XXII. konvenci NSČK „Zdar Bůh!“

Marie Nesvaldová
pokladní

Františka Uhlířová
uražující tajemnice

Václav Hvoznar
předseda

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
kaplan

Ještě k Svatému roku vykoupení

Na Hod Boží velikonoční v odpoledních hodinách byly zavřeny Svaté brány také u ostatních tří hlavních bazilik: sv. Jana v Lateráně, sv. Pavla Za hradbami a Panny Marie Sněžné. Větší. Dálo se to stejným obřadem jako u Svatého Petra, s modlitbou, v níž byla slova jistoty, že i když se uzavírá viditelná Svatá brána, „neuzavírá se brána Tvé dobrovolnosti všem, kdo věří v Tvou lásku a hlasají Tvoje milosrdenství. Ponechej tedy, Bože Otče, otevřeny poklady své milosti a dej všem, které jsi povolal tento rok k pokání, obrácení a smíření, aby utvářeli v tomto novém životě a na konci své pozemské pouti došli do radosti ve tvém domě.“

Branu u P. Marie Sněžné uzavřel její arcikněz, 90letý kardinál

Confalonieri, který jako sekretář papeže Pia XI. byl přítomen zahájení a zakončení Svatého roku vykoupení r. 1933, k 1900. výročí Kristovy smrti. K uzavření Svaté brány použil stříbrné lopatky a mísy, které daroval španělský král Juan Carlos, „první“ kanovník baziliky. ★ Kříž, který stál po celý rok po boku hlavního oltáře u Svatého Petra na znamení Svatého roku, byl po jeho skončení z rozhodnutí Jana Pavla II. darován Mládežnickému středisku při kostele svatého Vavřince „rybářů“, nedaleko Vatikánu: mladí jej 25. března 1983 při zahájení Svatého roku nesli do baziliky. Symbolicky je tak sv. Otec vyzval, aby znamení vykoupení nesli všichni třetímu tisíciletí křesťanských dějin. ★ Ve Svatém týdnu byla v předních fímských divadlech a filmových sálech a v kostelích uspořádána představení s

náboženskou tematikou, hlavně ze života Kristova, a koncerty duchovní a církevní hudby: zmínky tu zasluhují maďarské pašijové hry z obce Csikomlyo v dnešní rumunské Transylvánii, které sahají až do středověku a znázorňují dějiny lidstva od Adama a Evy až po Kristovo vykoupení. Hudba v nynější úpravě je od slavného skladatele Zoltána Kodályho. Představení bylo v péči budapešťského Národního divadla.

Nejmohutnější poutí v rámci Svatého roku byla jistě mezinárodní poutí mládeže, která vyvrcholila účastí na obřadech Květné neděle na náměstí sv. Petra. Bylo tam na 150 tisíc mladých lidí, z nejrušnějších států: pro poutníky ze zemí Třetího světa byl vytvořen zvláštní fond solidarity a z jeho iniciativy mladí byli hosty farosí, rodin a církevních spolků. Z Jugoslaviie přijelo 470

mladých, z Polska 600, z NDR po dvou z každé diecéze, z Japonska 26 mladých buddhistů. Při hohoslužbách i jiných manifestacích, konaných podle světových řečí, promluvíly k nim přední katolické osobnosti, jako Matka Tereza z Kalkaty, kardinálové Lustiger z Paříže, Macharski z Krakova, Martini z Milána a Meisner z Berlína a také Bratr Roger Schutz z ekumenického kláštera v Taizé - on také měl rozjímání při 12. zastavení společné křížové cesty u Kolosea, Matka Tereza „rozjímala“ u 6. zastavení: dnes třeba osuší jako Veronika Kristovu zakrvácenou a zpocenou tvář mj. u alkoholika, zaprodance drogám, vězně, postiženého na těle či na duchu. Kard. Martini ve svém projevu četl modlitbu, kterou složila 14letá Alexandra těsně před svou smrtí na rakovinu - zemřela před 10 dny. V závěrečném

pochodu Římem na setkání se sv. Otcem jich kráčelo na 300 tisíc. S. Otec je zval, aby odmlíli kulturu smrti, aby byli nositeli optimismu, nesnížili své tělo na pouhou věc, jejich úkolem je vytvořit krásnější a spravedlivější třetí tisíciletí lidstva. - Do tohoto „Milostivého léta mladých“ bylo též zařazeno „Milostivé léto sportovců“: po ranním symposiu na téma „Sbratření mezi vírou a sportem“ byla odpoledne uspořádána na Olympijském stadionu velká manifestace s ukázkami nejrušnějších odvětví sportu: někdejší rekordmani Pietro Mennea a Sara Simeonová přinesli na stadion pochodeň zažehnutou u hrobu sv. Petra a od ní zapálili Olympijský oheň; cyklista Francesco Moser vykonal kruh kolem stadionu na kole, s nímž jen nedávno získal světové mistrovství, 12 zahraničních fotbalistů, kteří hrají v italských klubech, předvedlo zápas na malém hřišti - byli to mj. Platini, Blisset, Krol, Passarella, Edinho a Schachner; jednohohý Kanadčan Boldt se pokusil překonat svůj světový rekord ve skoku vysokém (2,06m!), vystoupili také slepí sportovci a předseda Mezinárodního olympijského výboru Juan Antonio Samaranch přečetl „Manifest sportovců“. Závěr v rámci mše svaté Jan Pavel II. promluvil k přítomným, pro něž „Stadion 100000, nestačil: k též sport je nositelem humanity a solidarity a školou křesťanských cností: poctivosti, touhy po tom, co je lepší a vyšší i po duchovní stránce, k též přispívá k sblížení a sbratření národů.

Z ostatních „jubilejních“ manifestací posledních týdnů Svatého roku se zmíníme alespoň o mezinárodní pouti vojáků - přijelo jich na 16 tisíc z 25 zemí, i zámořských, jimž Jan Pavel II. při „jejich“ mši svaté řekl, že vojenská služba je služba míru, služba druhým, volal po nadnárodní autoritě, která by

DOBA „BĚHEM ROKU“

15. NEDĚLE „BĚHEM ROKU“

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty ukazuješ bloudícím světlo pravdy, — aby se mohli vrátit na správnou cestu. — Dej všem, kteří se hlásí ke křesťanství — at' odmítají, co mu odporuje, — a usilují o to, co se s ním shoduje. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 55, 10-11)

Toto praví Hospodin: Jako déšť a sníh padá s nebe a nevrací se tam, ale svažuje zem a působí, že může rodit a rašit. Ona pak obdaruje semenem rozséváče a chlebem toho, kdo jí. Tak se stane s mým slovem, které vyšlo z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdáří se mu, k čemu jsem je poslal.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 8, 18-23)

Bratři! Jsem přesvědčen, že utrpení tohoto času nejsou nic ve srovnání se slávou, která se na nás v budoucnosti zjeví.

Celé tvorstvo totiž nedočkavě čeká, až se Boží synové zjeví ve slávě. Vždyť tvorstvo bylo podrobeno nicotnosti, ale ne z vlastní vůle, nýbrž kvůli tomu, který je podrobil. Zůstala však tvorstvu naděje, že i ono bude vysvobozeno z poroby porušení, a to k účasti na svobodě, které oslavením nabudou Boží děti. Víme přece, že celým tvorstvem jde jeden jediný vzdech a všechno tvorstvo že svírá bolest až doposud.

A není v tom samo. I my, ačkoliv už máme první dary Ducha, i my sami uvnitř toužebně naříkáme a očekáváme [(zjevení našeho) a přijetí za syny], vykoupení našeho těla.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 13, 1-9)

Jednoho dne vyšel Ježíš z domu a posadil se u moře. Shromáždil se k němu tak veliký zástup, že musel vstoupit na loď a posadil se v ní; a celý zástup stál na břehu. I mluvil k nim mnoho v podoběnstvích:

„Hle, vyšel rozséváč rozsívat. Když rozsíval, padla některá zrna podél cesty, a přilétli ptáci a sezobali je. Jiná padla na skalnatou půdu, kde neměla dost země, a hned vzešla, protože nebyla hluboko v zemi. Ale když vyšlo slunce, spálilo je; a protože neměla kořen, uschla. Jiná zas padla mezi trní; trní

vzrostlo a udušilo je. A jiná zrna padla do dobré země a dala užitek, některé sto zrn, jiné šedesát a jiné třicet.

Kdo má uši, slyš!”

16. NEDĚLE „BĚHEM ROKU“

VSTUPNÍ MODLITBA: Slituj se, Bože, nad námi, svými služebníky, a ve své dobrotě v nás rozmnož dary své milosti. — Dej, at' pevní ve víře a naději — planeme láskou a věrně vytrváme — na cestě tvých příkázání. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY MOUDROSTI (Mdr 12, 13, 16-19)

Kromě tebe není Bůh, který by se o všechno staral, nemusíš dokazovat, že nesoudíš nespravedlivě.

Neboť tvá moc je základ spravedlnosti a to, žeš pánem, činí tě shovívavým ke každému. Vždyť ukazují sílu jen tomu, kdo nevěří v tvou svrchovanou moc a trestáš vzor těch, kdo ji znají. Ty však, který vládneš silou, v mírnosti soudíš a vedeš nás se vši šetrností, neboť kdykoli chceš, moc ti stojí k ruce.

Takovým jednáním poučoval jsi svůj lid, že spravedlivý musí být lidumilný. Svým synům poskytuješ radostnou naději, že po hříchu dáváš příležitost k lítosti.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 8, 26-27)

Bratři! Duch přichází nám na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vhodně modlit. A tu Duch sám se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a Bůh, který zná přesně, co je uvnitř, ví co Duch žádá, a že jeho přimlůva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 13, 24-30)

Ježíš předložil zástupcům toto podoběnství: „S nebeským královstvím je to, jako když jeden člověk zasel dobré semeno na svém poli. Když však lidé spali, přišel jeho nepřítel, nasej plevel do pšenice a odešel.

Když vyrostlo obilí a nasadilo na klas, tu se ukázal i plevel. Přišli sluhoové toho hospodáře a řekli mu: 'Páne, cožpak jsi nezasal na svém poli dobré semeno? Kde se vzal plevel?' On jim odpověděl: 'To učinil nepřítel.' Sluhové mu řeknou: 'Máme jít a plevel vytrhat?' On však odpoví: 'Ne, protože při trhání plevelu vytrháte z kořenů i pšenici. Nechte, at' spolu roste obojí až do žně; a v čas žně řeknu žencům: Seberte nejprve plevel a svažte jej do otěpek k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.' ”

**I
M
P
O
R
T
E
R**

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dřevěná zásoha
postací

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

dovedla překonat nynější rovnováhu vzájemné hrozby a dát národům spravedlivý a trvanlivý mír (v rámci této pouti dostali od sv. Otce vojenští kaplani za svého nebeského ochránce fran-tiškána sv. Jana Kapistrána, který za Jana Poděbradského kázal také v našich zemích proti husitům, přispěl k vítězství nad Turky u Bělehradu r. 1456 a nedlouho potom zemřel, když osel-foval nemocně morem); zbož-ných bratrstev - sdružení vznik-lých většinou za středověku k podpoře bohoslužby, k skutkům vzájemné lásky; ve svých starobylých pláštech s kapucemi, odznaky a prapory kráčeli náměstím do baziliky sv. Petra, kde je při mši sv. Jan Pavel II. vybízel, aby i dnes sloužili církvi v duchu svých zásluhných tradic: jeden den patřil Svatý Petr Italům-osobám třetího věku postiženým tělesně nebo men-tálně, italským katolickým par-tyzány atd.

Dny po skončení Svatého roku přinesly první bilance: Podle Italského turistického centra navštívilo Řím nepochybně daleko víc pout-níků než r. 1975; odhady mluví o 15-16 milíonech, z nichž velká část, zvláště Italů a mladých, ráno přijeli a večer odjeli. Mnoho poutníků opravdu připutovalo pěšky, mnozí na znamení protestu, např. za mír, za zákaz atomových zbraní; mnozí s opravdu velkými obětmi - to platí především o poutních za Železnou oponou, z jedné z nich mohli např. mladí přijet, jen protože se „vysoká církevní osobnost“ zaručila, že se všichni vrátí, skupině pout-níků z Chorvatska byl po návra-tu odňat cestovní pas, všichni byli důkladně prohlíženi a vyšet-řováni, zda se nesetkali s „emig-ranty“. A po stránce duchovní? Všechny baziliky bývaly po celý den přeplněny poutníky, kteří podle svědectví mnohých jako-by znovu objevili význam svatosti smíření, zpovědi - v bazilikách nikdy nebylo dost zpovědníků...

Petr Ovečka

Reportáž o Smetanově mezinárodní konferenci a festivalu

Prof. Dr. Jaroslav Mráček, ředitel Smetanových oslav

Mezinárodní konference a festi-val československé hudby byl konán na San Diego Státní uni-versitě (SDSU) ve dnech 29. března do 8. dubna 1984. Kon-ference a festival získaly plné uznání a nadační podporu od National Endowment for the Humanities (Národní nadace pro humanity); L.J. Skaggs a Mary C. Skaggs nadace; Paul C. Stauffer pamětní fond; Morley H. Golden operní fond; Britská rada; různorodé instituce a Sdružení přátel československé hudby při SDSU.

Mezinárodní konference zaslala ve dnech 29. do 31. března 1984. Dvacet (20) významných učení-ců přednášelo svoje studijní práce a pocházeli z těchto zemí: čtyři (4) z Československa, dva (2) z Anglie, jeden (1) z Kanady, a třináct (13) ze Spojených států amerických (USA).

Jmenování učenci byli: Michael Beckerman, St. Louis, Mis-souri; Charles E. Brewer, Princeton, New Jersey; Jarmil Burghauser, Praha, Českos-lovensko; John Clapham, Bris-tol, Anglie; Kenneth DeLong, Calgary, Kanada; Zdeňka E. Fischmann, Corona, Kalifornie; Jarmila Gabrielová, Praha, Čes-ko-slovensko; Edith Vogl Gar-rett, Brookline, Massachus-sets; Adela Gebr, Tarzana, Kalifornie; Mark Giermer, New York; Roger Hickman, Hono-lulu, Hawaii; H. Alan Houtch-ens, Santa Barbara, Kalifornie; Karel Husa, Ithaca, New York; Jaroslav Jiránek, Praha, Čes-ko-slovensko; Nors S. Josephson, Fullerton, Kalifornie; Jaroslav Mráček, San Diego, Kalifornie; Zdeňka Pil-ková, Praha, Československo; John Tyrrell, Nottingham, Anglie; John H. Yoell, Los Angeles, Kalifornie; Joseph I. Zacek, Albany, New York.

Konference byla rozdělena do šesti (6) pracovních skupin:

1. Smetana: jeho předchůdci, hudba a její vliv;
- 2.-3. Smetana a národní ob-rozenecké hnutí: Umělecké, sociální a hudební názory; prameny, edice a specifické, stylistické problémy;
4. Smetana a jeho současníci: protagonisté a antagonisté;
5. Smetanovy perspektivy ve 20. století: Názory hudebních skladatelů, kritiků a historiků;
6. Poslední stolové zasedání: Problémy a jejich řešení ve smetanově výzkumu, dovolilo diskutantům z předešlých zasedání a individuálním konfe-renci, aby vyjádřili svoje osobní závěrečné názory;

V sobotu konference byla navštívena pacifickou jihozápadní odbočkou „Ameri-can Musicological Society“, která se zúčastnila plenárního zasedání.

Mezinárodní konference byla zahájena prezidentem SDSU university, Thomas B. Day. Během prvního zasedání gratulační telegram byl obdrž-en od prezidenta Spojených států amerických Ronalda Reagana z Bílého domu ve Washingtonu, D.C.; Starosta města San Diego Roger Hedgecock, vydal slavnostní prohlášení (proklamaci) města pro Smetanovy stoleté os-lavy. Koncem každého dne večer, byly pořádány koncerty: San Diego symfonický orchestr pod taktovkou Paavo Berglunda (finského původu) hrál celou Smetanovu „Má vlast“; Pavel Prantl a Martina Maxnerová ze Singapuru (house/piano) hráli skladby českých skladatelů: „Sequoia“ kvartet hrál skladby od Smetany a Dvořáka. V sobotu 31. března 1984 byl uspořádán slavnostní banket pro účastníky konfe-rence a hosty.

Festival pokračoval od 1. dubna do 8. dubna 1984 a každý večer byly hrany koncerty české hudby za účasti: San Diego komorní hudební soubor; protes-tů a studenti SDSU - hudeb-ního oddělení; klavírní koncert od Linda DiGiustino Gumble; San Diego symfonický orchestr dirigovaný Karlem Husou hrál jeho skladby „Th. sonety od Michelangelo“, a František Smetana hrál cellový koncert.

Dále byla po dva večery provedena opera Bedřicha Smetany „Prodaná nevěsta“ v nastudování SDSU-operním, divadelním oddělení. Tež byly dvě specifické události: Karel Husa dával kompositní, hudební lekce a Ian Campbell generální ředitel San Diego opery, přednášel o operní pro-dukci v praxi. V Malcolm A. Love knihovně byla speciální výstava unikát-ních knih a dokumentů, umělec-kých předmětů a ručních prací. Poslední sobotu odpoledne 7. dubna 1984 na náměstí „Hudby“ byl uspořádán „Čes-ko-slovenský národopisný den“ za účasti tří (3) tanečních souborů v národních krojích ze San Diego a Los Angeles. Obě události Mezinárodní kon-ference a festival obdržely

světový ohlas v novinách, časopisech, rádiovém vysílání „Hlasu Ameriky“ a televizního vysílání na stanici „ZDF“ v Západním Německu dne 11. května 1984.

SMETANOVY - stoleté os-lavy v San Diegu v jižní Kalifor-nii, byly první a snad nejpeč-livěji připravené oslavy k uctění památky umrti jednoho z nej-větších českých hudebních skladatelů.

Jak bylo viditelně dokázáno z přednesených studií, kon-ferenčních diskusí a v růz-norodosti znamenitých hudeb-ních koncertů, musíme přiznat, že Smetanovy stoleté oslavy byly ohlaselem velkého úspěchu.

Martin V. Zubaty
český tiskový referent
(Friends of Czechoslovak Music at SDSU)

RAMADAN

V rámci každoroční náboženské tradice zahájili 1. června muslimové po celém světě islámský postní měsíc RAMADAN.

Nová čtvrt měsíce na obloze, jež podle devítiměsíčního is-lámského kalendáře znamená zahájení Ramadanu, byla pozorovatelná již v úterý, ale většina muslimů zahájila půst až v pátek. Zatmění slunce z počátku minulého týdne způsobilo, že ve většině zemí is-lámského světa nebyl nový měsíc vidět. - Podle Koránu nemůže půst začít, dokud nelze pouhým okem vidět novou čtvrt měsíce nebo pokud neměl pře-dechozí měsíc 30 dnů. Islámské náboženství neuznává as-tronomii, ale podle tradice pro-roka Mohameda - eituje - ti, kdo ukončí předechozí měsíc, by se měli postit. Muslimové po celém světě nemají během Ramadanu ani jíst, ani pít, a to každodenně od úsvitu do soumraku. Ramadan může trvat 29 nebo 30 dnů, podle toho, kdy začne v příštím měsíci novoluní. Na začátku tohoto dalšího měsíce se koná hostina, kterou se ukončuje půst. Ramadan je neposvatnějším měsícem is-lámského kalendáře, protože právě během Ramadanu v 7. století před Kristem byl vnuk-nutím zjeven Korán proroku Mohamedovi. - Půst během Ramadanu je vyrazem rovnosti

mezi muslimy a bohatým má připomenout utrpení a hlad chudých. V islámském světě je proto běžným jevem, že se pot-raviny, oděvy a peníze dávají lidem, kteří je nemají. - Jedním z ohceňých znaků Ramadanu je večere, která se podává po západu slunce, a při níž se seje celá rodina, aby po celodenním půstu si pochutnala na řadě jídel. Islámská města v noci ožijí, když procházejí ulicemi děti s pestrými lucernami. - Noční život západního typu v is-lámských městech během měsíce Ramadanu ustává, hary a noční kluby jsou uzavřeny. Mnohé islámské a arabské země uplatňují během letošního Ramadanu přísnější opatření. V Saudské Arabii, Kuwaitu a dal-ších zemích Perského zálivu je půst povinný a přestoupení to-hoto zákona se tresta vězením až do konce Ramadanu. V Sudánu se tento zákon islamu aplikuje poprvé.

V Jordánsku, Syrii, Iraku a Egyptě je zakázáno jíst, pít a kouřit ve veřejných místnostech a nedodržení zakazu může být trestáno vězením nebo pokutou. Během dne jsou res-taurace uzavřeny, ale turistům se v restauracích jídlo podává, a v některých arabských zemích mohou mít turisté dokonce al-koholické nápoje. Zahájení Ramadanu v pátek se obvykle považuje za pozehnaný pátek je totiž svátek, jenž lidem umož-ňuje, aby se shromáždili a společně pomodlili. Zahájení půstu a první den pouti do Mekky je podle tradice totožné. Zatmění slunce však způsobilo, že letos to nemusí být totéž. Muslimové budou muset vyč-kat, až uvidí nový měsíc ZULHIJA, aby zjistili, zda pout' do Mekky, k níž dojde až téměř za tři a půl měsíce, případně na pátek.

20. června 1984 — skupinový let do Čes-ko-slovenska. Doprovazena výprava.

28. července - 11. srpna — plavba na lodi SS Norway zahrnuje Severní pol a norské fjordy.

Rijen 1984 — cesta po Africe na 19 dní.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60102

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

CZECHVIDEO - VHS, BETA

Videokasety s programy v českém jazyce.
Filmy veselohry, turistické o CSR,
písničkove pořady atd.

KATALOG \$1.00;
CZECHVIDEO
P.O. Box 901873
DALLAS, TEXAS 75390

DOPISY našich čtenářů

Cicero - Illinois

Dvě Anežky

potřebují vaši pomoci

Texty modliteb na týden po 15. a 16. neděli v roce za Anežku Chrobákovou:

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky až na věky věkův - amen.

Můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, vysvobod' nás od pekelného ohně, přiveď všechny duše do nebe, obzvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Otče náš.../jednou/
Zdrávas Maria.../desetkrát/- za každým slovem Ježíš přijde:
...který tě, Panno, na nebe vzal, který tě, Panno, v nebi korunoval."

Franks: Matko našeho Pana Ježíše Krista spolu s blahoslavenou Anežkou, její patronkou, předešle naší opravdovou a vroucí prosbu Bohu (Oci, aby ne smiloval a naší Anežku nám nebránil.

Capote - Cochabamba
Bolivia

Milý příteli,

přikládám dopis pro Hlas národa. Neznám jeho adresu a tak Tě prosím, abys dopis odeslal. Napsal jsem ho skutečně jenom díky Tvému vyzvání, protože se stále více stávám Indiánem z hor, o kterých je známo, že nepiši nikdy žádné dopisy. Člověk se zabývá do svého prostředí a zapomene na ostatní svět, který je tak zcela jiný.

Srdečný dík za dobrou zprávu o brzkém zaslání Podlahovy bible. Je to skutečně obdivuhodné dílo. Pro biskupa Podlahu jsem cítil vždycky upřímný obdiv při četbě jeho rozsáhlého díla, které z daleka není jenom překlad Písma. Jeho dílo je i Bohovědný slovník, o kterém mně řekl v Německu jeden německý kněz, že když hledá správnou odpověď na otázky katolické víry, sahne po Podlahově slovníku, který je podle jeho mínění ten nejlepší.

A to už něco znamená v Německu, kde je velké bohatství vědy.

Díky za vytrvalé zasilání Hlasu národa.

V Kristu Tvůj

Padre José

Milý Otče Víte, prostřednictvím našeho společného krajana z Moravy dostávám Vaše noviny, které potom čtou i ostatní krajane žijící v Cochabambě. Na přání našeho společného známého, abych se také někdy ozval, sedám ke psaní tohoto dopisu. Čtenáři Hlasu národa prý mají zájem o práci misionářů.

Jsem farářem bezpochyby největší farnosti naší diecéze, sousedící se čtyřmi departamenty: Cochabamba, La Paz, Pando i obrovské Beni. Třebaže hodně cestuji po farnosti, neznám ještě všechny její oblasti. Moje začátky byly neuvěřitelně ubohoučké a také nikdo v Cochabambě neočekával, že budu moci utáhnout práci bez finančních prostředků a předpokládali, že se brzy vzdám. Skutečně minulý týden už jsem myslel na resignaci pro nedostatek finančních prostředků. Přišel jsem za tím účelem do města hovořit s panem arcibiskupem, ale dříve jsem si zašel na poštu, kde mně už očekával dopis s příslibem finanční výpomoci z německého Adveniatu. Tak už nemyslím na resignaci. Mám tu farnost, která mě stála tolik starostí, rád.

Když mne pan arcibiskup jmenoval farářem Růžencové Panny Marie, hned mně řekl: jestliže někdo u nás potřebuje auto, je to farář z Cocapaty. Půjčil mně auto, které po tak dlouhé době ještě není moje a už moc neslouží na našich cestách. Mě počítejší jmění byly dvě slepice; abych mimo brambor měl alespoň nějaké vajíčko, protože v místě se nesežene nic jiného. Ty však při dopravě přes hory se nachladily a brzy mně umřely.

V Cocapate jsem našel prostornou farní budovu, zřízenou na pořádání katechetických kursů. Postavil ji můj předchůdce, německý misionář za velké pomoci Německa, kterou jsem však já nemohl očekávat. Tohle jsem dostal k udržování. A potom přišel nával pastorační práce, která v době deště se soustřeďuje na pořádání katechetických kursů ve farní budově. V době sucha neustále cestuji z obce do obce. V sobotu jsem se vrátil z tropické oblasti naší farnosti. Roztřásl jsem a

špinavý, ale velice spokojený. Myslím na to, že založím druhé farní středisko v této tropické oblasti; nebo ještě raději bych uskutečnil mé dávne přání a založil klášterní komunitu benediktinského typu, která by měla ideální podmínky k životu podle původních úmyslů sv. Benedikta. Ještě tento týden bych rád o věci promluvil s naším panem arcibiskupem. Víím, že je to jeho tajné přání, které se neodvažuje ani vyslovit, protože nejdůležitější není výběr místa, ale lidí, kteří by chtěli žít podle ducha sv. Benedikta. Aby bylo jasné, já nejsem žádný řeholník, ale diecézní kněz.

Rozrostla se i naše pastorační práce v oblasti Cocapaty. Pan biskup mne na rok poslal jednoho absolventa semináře, abych si ho vyzkoušel. Přišel i jiný seminarista, který se necítil být povolán ke kněžskému poslání, snad se u něj projevil povolání řeholní. Příští týden nastoupí jeden 54letý Indián Aymara, aby mně pomáhal v katechizaci mezi lidmi svého jazyka. V naší farnosti žijí totiž národy a kmeny různých jazyků, kteří se mezi sebou někdy mohou domluvit jenom lánanou španělštinou. Máme na faře i dva mladé chlapce, kteří by rádi šli po prázdninách studovat do chlapeckého semináře, kde jsem dříve pracoval. Poskytnete-li nám Misereor finanční pomoc pro agronoma farnosti, nastoupí už příští měsíc, aby vypracoval a uskutečnil několik zemědělských projektů v naší polohladové zemi. Jak vidíte, máme už na faře téměř řeholní komunitu; a protože máme především pastorační úkoly, musím se starat i o jejich obživu.

Naši farníci mluví nejenom různými jazyky, ale mají i různé charaktery podle své příslušnosti ke kmeni a podle přírodních podmínek. Nám Evropanům připadají jako děti, které rychle přejdou z roztomilosti k vyhrožování a ke lstím každého druhu, ze kterých misionáře nejednou hoří hlava. Například živím celý týden naše účastníky kursů a potom musím zjišťovat, co se z lary ztratilo. Stávají se i horší případy. Ale Bohu díky, máme také důvody k radosti. Aymarové z Chuto Orqo mně hrdě hlásili po ukončení katechetického kursu: Padre, začali jsme s naším náboženstvím. Každou neděli se sejdem ke chvále Boží. Aymarové z oblasti Machakaymy mně přišli pozvat na týdenní misi a přitom mně

oznámili, jak plnili své předsevzetí, které si dali vloni při příležitosti katechetického kursu: obnovit postní praxi. Tito Indiáni, kteří se postí celý rok, musí zahanbit všechny ostatní katolíky ve vyspělých zemích. Společně vyšli na hory, aby dělali pokání v postu a v modlitbě. Katechetické kursy jsou uskutečnitelné jenom s pomocí katolíků z Německa. Tato pomoc jim dává vědomí, že nejenom nejsou ztraceni ve svých horách ve výšce čtyři tisíce metrů nad mořem, ale že i církev od nich očekává skutky víry, že je potřebuje.

Mnoho času i nákladu mne stojí i péče o nemocné. Naši Indiáni většinou raději zemřou, než by šli hledat pomoc do města, kde se jim stejně nikdo nevěnuje, protože nemají peníze. Přítomnost otrhaného, špinavého Indiána v čekárně stává do špatného světla odborné kvality lékaře, protože léčí Indiány. Měl jsem nedostatečně vyhovanou farní lékárnu, a protože ani lékař, ani jiná odborná síla nechtěla jít do Cocapaty, musel jsem se z nouze věnovat lékařské praxi, ke které nemám kvalifikaci. Přicházeli lidé s vážnými nemocemi a s osklivými ranami a s gangrenou v noze, v ruce, a jejich napuchlé, hnisající rány vypadaly jako hlava kvěťáku. Právě tento týden na cestě do města mne očekával s podobnou ranou jeden Indián, kterému jsem nemohl pomoci, protože nemohu s sebou vzít všechny potřebné léky. Musí čekat znovu celý týden - (snad se dožije) - abych ho mohl vzít s sebou do Cocapaty na léčení; a potom pravděpodobně bude nutné mu zaplatit i zpáteční cestu. Taková už je jejich povaha. Přitom ve městě se nemůže koupit snadno ani penicilin, protože, jak je známo, Bolivie prožívá těžkou ekonomickou krizi.

Před třemi měsíci náš pan biskup nám poslal enfermeru, nemocniční sestru a platí jí i plat. Je dobře připravená od amerických sester Hijas de la Caridad, vincentinek. Častokrát mne nyní doprovází při návštěvách různých obcí farnosti. Američané a Evropané si vůbec ani nedovedou představit, že by mohli žít bez dentistů. Naši Indiáni velmi trpí bolením zubů, protože jim chutná přelázané mate, které přišlo v posledních desetiletích do módy. Pro utišení bolesti je jediný prostředek, aspirin, který se nechá rozpustit na

IMPORTOVANÉ ZBOŽÍ z Československa a jiných evropských zemí

* * *

Křišťálové sklo - keramika - panenky - granátové šperky - české a slovenské rekordy - kasety - 8th Tracks - koření - byliny - kuchyňské potřeby - cukrovinky - šátky na hlavu - pentle na kroje - kupesníky - české i slovenské knihy - slovníky - učebnice - umělecké knihy.

Největší výběr blahopřání

v anglické a i jiných řečích /české, slovenské, polské, německé a italské/.

Právě došla z Československa směs sušených prvotřídních hub - 2 oz. \$6.00, poš. \$7.85 - 4 oz. \$12.00, poš. \$14.00 - 1/2 lb. \$23.00, poš. \$25.65.

České KNIHY - KNIHY

Mnoho novinek - přijďte se podívat.

Malinová šťáva, Maggi, paprika a jiné kuchyňské potřeby.

Opožděná zásilka kalendáře Československého světa 1984 právě došla. Velmi bohatý obsah s mnoha ilustracemi většinou barevnými, úpravou nejlepší kalendář, co byl kdy vydán. 197 stran, \$2.95, poš. \$3.95.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na statní dan.

Obehdni hodiny: Od pondělí do pátku od 9.30 ráno do 6 večer, v sobotu od 9 ráno do 6 večer (v neděli zavřeno).

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Tě vyplácení fondů-trusts (požalostí) přibuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc.

Importér a distributor Tuzexu, Arle,
Unicomp a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

bolavém zubu. Na štěstí mám ještě zásobu amerického aspirinu, získaného od Charity. Vozím vždy s sebou láhev s 1000 tabletkami. Dříve jsem byl také v horské oblasti Tapacari. Protože není tak daleko od města, měli i svého lékaře, který si mně stěžoval, že nemá často žádnou práci: dva pacienti za týden. Na začátku mé práce v Cocapate mně pomáhal náš krajan, pan Schurpfeil jako dobrovolník. Je magister farmacie. Měl tolik pacientů, že neměl čas si uvařit ani polévku, ještě tak ji připálit. Blízkost tropického území a z něho stoupající mlhy po celý den způsobují mnoho nemocí a rychlé jejich zhoršení. Svými lékařskými úspěchy se nemohu mnoho chlubit, měl jsem i mnoho neúspěchů a nejednou jsem musel bezmocně přihlížet blízké své smrti. Když jsem dal Indiánovi pilulku s návodem, že má brát dvě pilulky každé 4 hodiny, věděl jsem napřed že se bude chtít rychle vyléčit a sní je všechny najednou a potom si přijdou příslušníci jeho rodiny stěžovat, že ho moje pilulky téměř zabily a za nic na světě už je nebude chtít brát.

Vážné problémy přicházejí s vzrůstajícím příchodem dobře financovaných amerických sekt. Je jich tolik, že v jejich počtu se už nikdo nevyzná. Někteří z nich si jsou také vědomi, že s jejich službou evangelium přicházejí také vážné rozkoly a nepřátelství a nacházejí svérázný způsob, jak se jim vyhnout. Už neříkají lidem, že jsou baptisté a podobně, ale ponechávají jim jméno katolíků, kteří přijímají katolické svátosti a sami sebe nazývají jenom jako creyentes, věřící, na rozdíl od jiných katolíků. Nevím, zda toto řešení je přínosem k ekumenismu, anebo cestou k dezorientaci a zmatku.

Na závěr bych vám měl ještě něco povědět o našich možnostech komunikace. Jediná pošta je ve městě a jedna cesta do města, to je vše co nás spojuje se světem. Volný čas věnuji hospodářským pracím. V noci se brzy stmívá a poslední rok se mně zhoršil zrak, proto ho nechci příliš namáhat při světle svíčky, nebo plynové lampy.

Snad jsem Vám toho tentokrát napsal dost. Ovšem my misionáři nemáme opravdu času na psaní.

Posílám z Cocapaty srdečný pozdrav všem našim bratrům v Kristu v Americe a v Kanadě a přeji jim vděčnou a činnou lásku k naší svaté víře, jedinému bohatství našeho života.

Váš

Pater Josef Fasora

Milý náš dlouholetý čtenáři, opravdu upřímně díky za dopis od Otce Fasory. Jste moc hodný, že na nás myslíte, a že jste požádal Otce Fasoru, aby nám něco napsal o své práci. Rovněž Pán Bůh zaplat' za mešni intenci za zesnulého Stanley Zajac. Až budu mši sv. za něho sloužit, dám vědět jeho příbuzným v Ciceru, aby na ni mohli do kostela Panny Marie Svatohostyňské přijít.

Otec Josefovi posílám vděčné Pán Bůh zaplat', že byl tak hodný a věnoval nám svůj volný čas, aby popsal radosti a strasti svého misionářského života. Vzpomínal jsem si při čtení jeho řádků na svá léta strávená v Africe.

Vyprošuji Vám Otce Josefe, hojnost Božího požehnání i ochrany, kterou ke své záslužné práci mezi holivíjskými Indiány potřebujete. Prosim o Vaše modlitby a my v našich budeme prosit za Vás a Vaše farmiky.

Váš v Kristu

Otec Vojtěch

P.S. Kdo by si chtěl z našich čtenářů s Otcem Fasorou dopisovat přímo, připojuji jeho adresu: Rev. Padre Josef Fasora Paroquia Virgen del Rosario de Cocapata, Casilla 4410, COCHABAMBA, BOLIVIA South America

Granger - Texas
P.B.P.J.K.

Čtený důstojný pane, posílám předplatné a doplatné na rok 1984, poněvadž jsem se zpozdila, posílám předplatné i na rok 1985. Prosila bych za obětování mše svaté při českých Vašich bohoslužbách za moje rodiče Matouše a Marie Mokřých. Vzpomínám totiž, že moji rodiče přijeli 6. července r. 1904 do osady sv. Cyrila a Metoděje do Grangeru v Texasu. A rovněž kdybyste se pomodlil za zachování náboženských tradic našich rodičů a za uzdravení našich nemocných a kdybyste mohl obětovat mši sv. ke cti sv. Cyrila a Metoděje. Zaplat' Pán Bůh, a já se zase budu modlit za Vás, aby Pán Bůh Vám dal sílu a zdraví, abyste dál mohli ty naše noviny vydávat.

Se srdečným krajanským pozdravem zůstávám s Pánem Bohem

Veronica B. Mokrá

Milá naše čtenářko, Pán Bůh zaplat' za vyrovnání předplatného i dar tiskovému fondu. Na všechny úmysly, o které prosíte, rád se pomodlím. Vy buďte zase tak hodná a vzpomeňte ve svých modlitbách na nás a na čtenáře Hlasu národa, hlavně na ty staré a nemocné. Potěšilo mne, že Vaši

drazí zesnulí rodiče Vás vychovali k lásce a k uctění naší tradice Cyrilo-metodějské, že ještě dnes se modlíte o její zachování. Buďte zdráva a Pán Bůh Vás opatruj.

Otec Vojtěch

Brinkley - Arkansas

Milý Otče Víte a milá redakce Hlasu národa, přiložené posílám šek na předplatné \$30.00 a \$10.00 na co nejvíce potřebujete. Tak budu mít zaplacen do 7-15-85; tak mně to změňte na novinách. Stále mně ubývá známých v Chicagu; takže co se tam u vás děje, vím jen ze zpráv z vašich novin. Již 14 dní máme horko kolem 98 F, nevím, jak to bude snášet celé léto. Všechny vás tam pěkně pozdravuji a přeji hodně toho požehnaného zdravíčka.

Vaše čtenářka

H. Křofáč

*

Milá naše čtenářko, Pán Bůh zaplat' za včasné vyrovnání předplatného a dar tiskovému fondu. Nejen Vám, ale i nám, jak léta ubíhají, ubývá přátel a známých. Jsme rádi, že alespoň z dopisů H.N. se členové naší čtenářské rodiny o sobě dovědí. Pokud můžete, pište si jeden druhému a potěší jeden druhého tím, že na sebe nezapomínáte. Rádi Vám dopisy uveřejníme. Srdečně zdraví a vše dobré přeje, hlavně menší horka

redakce Hlasu národa

Kingman - Arizona

Důstojný pane Víte, posílám předplatné na příští rok a co je navíc je tiskovému fondu. Máme dosti pěkné počasí, teplota je okolo 100 F, vlhkost je jenom 20 %. Sedím na hoře Hnalapai; první američtí průkopníci přicházeli zrovna v těchto místech. Byla to cesta na západ do Kalifornie. Dneska je tu dálnice a cesta po ní do Kalifornie trvá jenom hodinu. Je tu hrobové ticho, jen sem tam vysoko na obloze vidíte letět orla. Orel je zajímavý pták, vydrží kroužit hodiny a

hodiny, aniž by si sednul někde na skálu. Konečně jsme dostali trochu deště, nepřišlo zde od vánoc. Pozdravuji pana Zoubka z Michiganu, piší mu dopis. Tak s Pánem Bohem, všechny přátele a známé zdraví

Jerry Juřica

Milý náš čtenáři,

děkujeme mnohokrát za včasné zaslání předplatné a dar tiskovému fondu. Jsme rádi, že se Vám daří a že užíváte krás arizonské přírody.

Pěkně pozdravujeme a poroučíme Vás Boží ochraně

Otec Vojtěch

Saratoga - Californie

Důstojný Otče Vojtěchu,

občas vzpomínám na ty radostné zážitky při svěcení české kaple Panny Marie Svatohostyňské a sv. Jana Neumannova ve Washingtonu, D.C. Měl jsem tehdy příležitost Vás osobně poznat, zároveň s dp. Skarvadou s Říma, nyní našim biskupem v exilu. Nedávno nás Otec biskup navštívil v San Franciscu. Jsme Pánu Bohu vděční za tak dobrou pastýře.

Poněvadž se blíží svátek Nanebevzetí Panny Marie, napsal jsem výbor z knihy „Mystické Město Boží“ od sestry Marie z Agredy, jež také vyšla česky v tiskárně Českých Benediktinů v Chicagu asi před dvaceti lety. Rád bych uvedl z této znamenité knihy některé události týkající se posledních dnů Panny Marie na zemi, její smrti a povýšení na nebe.

Kristus Pán oznámil své Matce tři roky dopředu, že její pozemská pout' se ukončí. Tu zprávu svatá Panna přijala s velkou pokorou, radostí a vděčností. Jen sv. Jan se o tom dověděl. V těchto třech letech zvýšila naše Paní horlivost v modlitbě a skutečích lásce k bližnímu, ke slávě Boží. Psala apoštolům a uředníkům, aby je povzbudila v jejich práci na obřazení světa. Sama utvzovala ve víře ty věřící, kteří žili v jejím okolí v Jerusalemě.

Několik dní před svou smrtí navštívila svatá Panna v doprovodu sv. Jana a četných andělů památná místa našeho vykoupení, vzpomínaje bolestných událostí a co při nich její Syn trpěl. Na Kalvarii prosila s velkou vroucností svého božského Syna o plné účinky jeho ukřižování pro mnoho duší. Po této vroucí modlitbě sestoupil její božský Syn osobně s nebe a ukázal se jí na tom svatém místě, kde zemřel, a řekl: „Moje Matko a má Holubičko, Pomocnice v díle lidského vykoupení, tvoje prosby došly k mému sluchu a dotkly se mého srdce. Slibuji ti, že budu k lidem nejvyšší velkodušný a budu jim stále poskytovat pomoc své milosti a budu jim pomáhat, aby si s jejich svobodnou vůlí mohli zasloužit věčnou slávu, získanou pro ně mojí krví, nebudou-li oni sami svévolně touto blažeností pohrdat. V nebi budeš jejich prostřednicí a zastánkyní; a všechny, kteří získají tvoji přímluvu naplním svými poklady a nekonečným milosrdenstvím.“

Potom ve své jizbě vroucně se modlila za všechny dítky svaté katolické Církve a ve své poslední vůli odkázala své zásluhy a všechny duchovní poklady Církvi svaté. Mezitím byli apoštolé poučeni andělem Páně o nadcházející smrti jejich Matky a Paní, a vyhlášeno, aby šli do Jerusalema. Ti vzdálenější jako svatý Petr z Říma byli přeneseni andělem do veveřadla, kde i mnozí učedníci se shromáždili.

S dojemnou pokorou Panna Maria požádala svatého Petra, sv. Jana a ostatní apoštoly o odpustění a požehnání na cestu věčnosti. Všichni byli dojatí k slzám. Zatím co se modlili, Syn Boží sestoupil s nebe na trůně nevýslovné krásy, doprovázen všemi svatými a anděly, a oslovil nejsvětější Pannu: „Moje nejdražší Matko, přišla již hodina, v níž máš přejít ze života této smrti a světa do slávy mého Otce, kde zasedneš na trůn připravený pro tebe po mé pravici.“ Pán dal své Matce možnost odejít s Ním přímo do nebe.

(Pokračování na str. 8)

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky:

852-2230

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Dopisy

(Pokračování ze str. 7)

ježto smrt na ni neměla práva. Nejsvětější Panna si však vyzádala, aby mohla přejít do věčnosti obyčejnou hranou smrti, jako jiné Adamovy dívky. Náš Pán schválil její rozhodnutí.

Za zpěvu andělů a modliteb apoštolů Panna Maria složila ruce, upírela zrak na svého božského Syna, a řekla: „V ruce Tvé, O Pane, poručím ducha svého.“ Poté zavírela své panenské oči a skonala. Líbezná vůně se šířila po celém domě, i na ulici, kde se shromáždilo mnoho lidí. Dům večeradla byl naplněn neobyčejným světlem a nebeskou hudbou, zatím co celý průvod andělů a svatých, jenž doprovázel Krále a Královnu, se vydal na cestu do nejvyššího nebe.

Apoštolé se slzami i radostí nad těmi divy zpívali hymny a žalmy ke cti Panny Marie. Tato slavná s mrtvé královny se udála v tutéž hodinu, v níž zemřel její božský Syn, totiž ve tři hodiny v pátek třináctého srpna, kdy dosáhla věku sedmdesáti let. Nebeská Matka přežila Krista Pána o dvacet jeden rok.

Četné zázraky se udály během pohřbu přesvatého těla Panny Marie, jehož se zúčastnili skoro všichni obyvatelé Jerusalema. Mnozí nemocní byli uzdraveni a stala se četná obrácení mezi Židy a pohany, kteří z Božího milosrdenství přišli k poznání Krista, a prohlašovali ho za pravého Boha a Vykupitele, žádající o křest.

Apoštolé pochovali tělo Panny Marie v novém hrobě v údolí Josafat a podle zvyku jej zakryli velkým kamenem. Střídali se pak ve střežení hrobu. V nebi mezitím sám Vykupitel uvedl svou nejmilejší Matku před trůn Božství a po slavném uvítání nejsvětější Trojicí byla povýšena na pravici jejího Syna - za velké radosti celého nebe.

Třetího dne po tom, co se duše Mariina ujala své slávy v nebi, Pán rozhodl, že tato duše se musí vrátit na svět, aby se znovu spojila se svým přesvatým tělem a vzkřísila je, aby tak s tělem i s duší byla znovu povýšena do nebe. A tak se stalo.

Kristus Pán sestoupil s nebe, přiváděje po své pravici duši své Matky, za doprovodu legií andělů a svatých. Když přišli ke hrobu v údolí Josafat, na rozkaz Páně nejčistší duše Královny vešla do panenského těla, znovu je oživila a povzněla, neboť mu

dala nový život nesmrtnosti a slávy. Vystoupila z hrobu s tělem i s duší, aniž by pohnula kamenem u vchodu. Potom vyšel od hrobu tento slavný průvod a vystupoval s nebeskou hudbou k nebi. Toto se stalo v první hodině po půlnoci, v níž také Pán vstal třetího dne z hrobu.

Nejsvětější Trojice přivítala Pannu Marii za plesání celého nebe a ustanovila ji Paní a Královnou všeho tvorstva i nebešťanů. Všechny tři božské Osoby vsadily na hlavu nejláhodnější Panny korunu takového lesku a takové nádhery, že něco podobného nikdy před tím ani potom žádný tvor neviděl. Hlas z trůnu Božího pravil: „Moje milovaná a vyvolená ze všech tvorů, naše království je tvé; budeš Paní a Vládkyní Serafinů, andělů, svatých a všech tvorů celého vesmíru. Pečuj o ně a kraluj nad nimi, neboť ti dáváme moc, majestát a svrchovanost. Činíme tě správkyní našeho bohatství a do tvých rukou klademe k rozdávání pomoc a pozhánání naší milosti.“

Jak řečeno, naše Královna zemřela 13. srpna. Vzkříšena, vzata na nebe a korunována byla v neděli 15. srpna, tedy v týž den, který je v Církvi oslavován. Její svaté tělo bylo v hrobě 36 hodin, právě tak dlouho jako tělo jejího božského Syna. - Svatý Petr a svatý Jan, kteří se u hrobu jejich Matky nejvíce zdržovali, upozorovali třetího dne, že nebeská hudba přestala. Po otevření hrobu viděli, že jenom šaty tam zbyly, v téže poloze jako když kryly tělo jejich Matky, což jim bylo důkazem, že tělo muselo projít skrz šaty i hrobní kámen, aniž by něčím pohnulo. Z osvěcení Ducha svatého apoštolé usoudili, že nejčistší Panna vstala z mrtvých a vešla do nebe s tělem i duší, tak jako její božský Syn.

Svatý Petr jako hlava Církve svolal apoštoly a rozhodl, že tato skutečnost a zázrak se má oznámit celé Církvi, aby tato událost byla uctívána i v budoucích dobách pro rozmnožení cti a slávy Páně a jeho nejsvětější Matky.

Milý Otče Vojtěchu, vidím, že je článek dost dlouhý, ačkoli všechny části jsou zajímavé. Doufám, že čtenář si uvědomí, že ty různé podrobnosti pocházejí ze soukromého zjevení, jež Panna Maria poskytla jedné pokorné řeholnici, ovšem k našemu duchovnímu povzbuzení.

S přátelským pozdravem

Váš v Kristu Pánu

Petr Pohorský

V ČESKOSLOVENSKU ZEMŘEL BÝVALÝ STAROSTA ČS. SKAUTŮ MUDr. JOSEF CHARVÁT

Dnešní starosta Čs. skautů v exilu Dr. Velen Fandrlík z Trailu B.C. Kanada napsal u této příležitosti Mirko Janečkovi do Kanadských Listů tyto informace: Dr. J. Charvát, dlouholetý primář nemocnice na Karlově náměstí v Praze zemřel 18. února 1984 ve svých 87 letech jako jeden z našich posledních tradičních lékařů - intelektuálů. Začal skautovat za první světové války se Svojsikem. Tábořil s ním několikrát na Sázkavě u Lipnice. R. 1938 převzal po něm starostenství Skauta - Junáka gen. Vlček, který pak brzy odešel za hranice.

Dr. Charvát zdůrazňoval všestrannost skautské výchovy, která spojovala sporty a tělovýchovu s výchovou k praktičnosti a soběstačnosti. Na mravní výchovu kladl obzvláště důraz. Po druhé světové válce zůstal štedrým podporovatelem skautské činnosti, a za Pražského jara v r. 1968 se podílel na obnovení činnosti Junáka. Z té doby je také jeho „Pozdrav Junáku“, přetřesný z K.L. pod tímto úvodem.

Na jeho pohřbu se sešli bývalí kulturní pracovníci, umělci a starší skauti, aby ho doprovodili do „věčných ložisek“.

Vzpomínka a pozdrav Junáku k 3. junáckému sněmu v Praze v listopadu 1968

Přihlásil jsem se do skautingu před první válkou. Byla nás hrstka. V Čechách, na Moravě a ve Slezsku jsme dohromady vydali tak na jeden oddíl. Mým prvním vůdcem byl posluhař medicíny Miloš Klinka (později universitní profesor v Bratislavě a v Praze). Po něm se nás ujal Franta Hák, ale musel roku 1914 narukovat. (Sloužil na ponorec a po válce se stal kapitánem naší první zámořské lodi.) Vedl jsem jako řádce skupinu Kamzíků, starší Vašek Jelen vedl družinu Jelenů. Svojsík naše družiny sloučil, a tak vznikl pod Jelenovým vedením Druhý oddíl, jehož tradice trvá dodnes.

Ale pak jsem musel na frontu i ja a bylo po skautování. Po válce jsem krátce působil u vodních skautů, a v r. 1920 jsem založil a vedl oddíl oldskautů. Pak přišla práce na klinice, habilitace a tolik povinností, že na skautování již nebyl čas. Předal jsem vedení mladším a

několik roků jsem pracoval v náčelnictvu. V r. 1932 jsem byl zvolen do ústřední rady jako úřadující místopředseda, od r. 1935 jsem byl starostou Svazu Junáků-Skautů.

Universitních a klinických povinností přibývalo, po třech letech jsem se musel funkee vzdát pro naprostý nedostatek času. Ještě jsem se však zúčastnil sjednocování několika samostatných organizací. Do skautské penze po šestadvaceti letech aktivní činnosti jsem si odnesl diplom Čestného velitele Junáka.

Po druhé válce přišly nové povinnosti národní i mezinárodní. Kdysi jsem si myslel, že ve stáří nebudu mít co dělat. Dnes, když jsem překročil jednadsmesátku, mám času méně, než když mi bylo pětáctilet.

Jenže, kdo se jednou stal opravdovým skautem už jim nikdy nepřestane být. Skauting je víc než táboření a život v přírodě. Je to ucelený mravní systém. Měli jsme štěstí, že nám jej vybudoval muž tak uslechtilý, jako byl A.B. Svojsík. Vyšel ze dvou světových názorů. Z Baden-Powella převzal řadu technických a organizačních prvků, ale nedopustil, aby se ze skautů staly vládní - militantní oddíly. Od Thompsona Setona vzal lásku a úctu ke všemu živému a smysl pro moudrost věků, která postavila člověka do přírody ne jako jejího pána, ale jako organickou součást světa. Oba vzory pak stmelil chodskou tradici věrných strážců západní hranice.

Náš skauting měl samozřejmě mnoho společných prvků se skautingem světovým. Jeho národní rysy však byly tak charakteristické a hodnotné, že se jim dostalo mezinárodního ocenění.

Je to už více než půl století, co u nás junáctví vzniklo. Za tu dobu se mnoho změnilo. Svojsík zakládal svou první družinu ještě v rakousko-uherské monarchii. Novému hnutí dal do vínku - kromě jiného - silný vlastenecký program. Proto junáctví za první války pomáhalo udržovat v mládeži národní povědomí. Mnoho z našich bratrů, kteří se dostali na frontu, přešlo do legií a organizace se jako celek dala hned 28. října 1918 do služeb vznikajícího státu.

Pak se náš program přizpůbil nové situaci. Už nebylo nutné usilovat o národní samostatnost, ale musela se budovat republika. Navazovali jsme styk se skautskými organizacemi jiných národností, abychom sblížovali mládež ke společnému demokratizačnímu úsilí. Začátkem třicátých let už jsme dobře vycházeli s maďarskými skauty na Slovensku, pak se podařila spolupráce s polskými skauty ve Slezsku a s několika národnostními skupinami tehdejší Podkarpatské Rusi. Nakonec s námi spolupracovalo i několik oddílů demokratických Němců v severním pohraničí. Rozhlí to všechno Mnichov.

Co se změnilo, co se nezměnilo? Nezměnily se mravní principy, na nichž je skauting vybudován, zejména charakternost a čestnost, přímá píteř a noblesnost ducha. Ale svět kolem nás je jiný. Věda a technika změnily způsob našeho myšlení. Sociální revoluce je něco, co svět dosud nepoznal. Jen do konce druhé války získalo více než osm set milionů lidí státní a národní samostatnost. Asi miliarda lidí se v posledních padesáti letech osvojovala i sociálně. S tím ovšem narostly i některé problémy - otázky „třetího světa“, pokusy o celosvětové řízení technických a odborných úkolů (zdravotnictví, vědy, výživy, komunikací), a dokonce i politických (OSN). Jsou to problémy sociální, které se stávají úkolem celého lidstva. Tomu všemu musíme při dnešní junácké výchově věnovat větší pozornost než kdysi. Už nám nestačí, aby chlapec uměl rozdělat oheň dvěma sárkami, postavil stan, přísahal věrnost republice a skautským zákonům. Chlapec a děvčata se musí také dovědět, kam spěje svět, co se děje kolem nás, co přinesla věda. Dnešní fyzika, kosmologie a biologie přinášejí nová hlediska na podstatu života a na postavení člověka ve vesmíru. Náležitou pozornost si vyžadují složité mezinárodní vztahy a nové společenské uspořádání. Nechceme dělat ze skautingu „universitu v malém“, ale mládež musí být aspoň v hlavních rysech informována o tom, co dnes hybe světem.

MUDr. Josef Charvát

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Prosba k našim kanadským čtenářům

Prosíme naše kanadské čtenáře, aby své předplatné vyrovnávali v USA dolárech.

Roční předplatné Hlasu národa pro USA - 30.00 US dolarů a pro Kanadu US \$32.00.

O tuto laskavost Vás prosíme, poněvadž v poslední době naše banka, které Vaše kanadské peníze k výměně posíláme, zvýšila za tuto službu svoji sazbu, která je neúměrná a pro nás opravdu neúnosná.

Děkujeme Vám předem za laskavé pochopení a podporu naší práce.

Redakce

City of Cleveland

GEORGE V. VOINOVICH, MAYOR

Proclamation

Designating July 16-22, 1984 as
„CAPTIVE NATIONS WEEK“

The cause of human rights and personal dignity is a universal aspiration, yet in much of the world, the struggle for freedom, human rights and independence continues. It is appropriate, therefore, that we who value our own precious heritage should manifest an understanding for those to whom these rightful benefits are denied.

The imperialistic policies of the the Soviet Union have led, through direct and indirect aggression, to the subjugation and denial of human rights starting with the nations of Eastern Europe and extending its influence and domination in Latin America, Africa, and most recently in Afghanistan.

We salute the courageous stand of the Polish people against Soviet tyranny and domination, led by the brave men and women from the Solidarity Movement. We salute the persistent struggle of the Afghanistan freedom fighters, we salute the known and unknown freedom fighters and human rights activists in all Captive Nations who are persecuted and jailed for their undying dedication to freedom and democracy.

The 86th Congress of the United States passed Public Law 86-90 establishing the third week of July as „Captive Nations Week“ and encouraging the American people to express their sympathy and support for the just aspirations of Captive Nations and their brave and noble people.

NOW, THEREFORE, I, George V. Voinovich, Mayor of the City of Cleveland, do hereby designate and proclaim July 16-22, 1984 as „CAPTIVE NATIONS WEEK“ in Cleveland. I call upon all citizens to observe this week with appropriate prayers and ceremonies for the peaceful liberation the valiant people who are oppressed throughout the world.

IN WITNESS WHEREOF, I have set my hand and caused the Corporate Seal of the City of Cleveland to be affixed on this 16th Day of July in the Year 1984.

MAYOR

Svatý Petr zalil první den letošního července v Chicagu jen samým sluncem

V neděli 1. července odpoledne sešli se na našem rodinném pikniku - který vždy pořádáme se Spolkem sv. Vojtěcha z České katolické jednoty - přátelé a známí. Lepší počasí na to nedělní odpoledne nám snad sv. Petr zamluvit nemohl. Bylo krásné slunečno, nebylo však dusno a parno, jak často v létě v Chicagu bývá. Letos jsme měli náš piknik dříve než obvykle a zrovna před národním svátkem 4. července, což není asi výhodné datum, poněvadž hodně lidí odjíždí ven, anebo začína svou dovolenou. Proto se nás seslo méně než leta minulá. Ti však, kteří mezi nás přišli, užili však doopravdy hezké odpoledne v zeleni Shuttsgroveské rezervace a v družné společnosti svých přátel. Děti se vyvítkaly v závodivých hrách, milovníci našich písniček pookřáli při jejich zpěvu za doprovodu harmoniky Ludvíka Rafaje a Richarda Půry, a na šťastné se štěstí usmála výhrou hodnotných cen. Všem chutnaly a šly na odbyt „speciality“ piknikové kuchyně, zapíjené dobře chlazeným pivem u našeho lesního baru; také výborné domácí pečivo s čerstvou kávou. Zkrátka bylo nám pohromadě dobře. Zvláště si to líbali ti, kteří se letos nikam na dovolenou nedostanou, anebo ti, kteří ji již měli za sebou a musí čekat celý rok na tu příští. A samozřejmě děti, které vítají každou příležitost vydovádět se s kamarády a kamarádkami. Přišlo mezi nás se svými rodinami i několik návštěvníků z Československa. Rádi jsme je mezi sebou přivítali a doufáme, že se jim u nás líbilo.

Z celého srdce děkujeme všem, kteří at' na kterémkoliv místě nám pomáhali při pikniku, přípravách před piknikem, dovozem věcí na piknik, nakládáním, skládáním, stavěním stolu, grilu a u baru, napečením pečiva, nakoupením věcí atd., takže jsme mohli piknik uspořádat. Upřímně díky patří rovněž vám všem, kteří jste na náš piknik věrne přišli a prožili s námi hezké společné přátelské odpoledne. Přeteme vám hezké užité zovydání leta a po prázdninách na shledanou v čtenínském Velehradě na Dni českých katolíků, který se pořádá neděle 10. srpna.

Klub Domov z NSČK

z Společ. Vojtěcha z ČKJ

Čs. komunisté zmlátili rozšiřovatele podpisových archů.

Československé policejní orgány zadržely tři osoby, které rozšiřovaly petici, žádající presidenta Husáka, aby dovolil papeži Janu Pavlu II. v příštím roce návštěvu Československa. Mluví čs. obhájci lidských práv „VONSU“ - Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných/ - uvádějí, že Jozef Juráček, Ota Švec a Jozef

Šádovský byli už v březnu zadrženi ve Velké Mani na Slovensku. Ve vazbě pak byli všichni tři zbiti policejními orgány. Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných rovněž uvádí, že za březnové návštěvy rakouského ministra zahraničí Erwina Lance v Praze, policie zvýšila dohled nad pěti československými obhájci lidských práv. Všech těchto pět osob - Anna Marvanová, Anna Šabatová, Jiří Hájek, Ladislav Lis a Václav Benda, patří k skupině Charta 77.

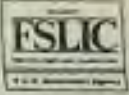
P.P.

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5990 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

COMPLETE CLEANING SERVICE

Odborné čištění koberců
a čalouněného nábytku
(křesla, sofy, gauče)

* Mytí stěn
* Barvení vnitřím i venkovním
* Čištění okapových žlabů

Karel B. DUSEK

POCTIVÁ PRÁCE - NÍZKÉ CENY

„Senior Citizens“ mají 10 % slevy!

VOLEJTE ☎ 484-7684

NOVÉ KRAJANSKÉ KADERNICTVÍ MILLY'S BEAUTY SALON

6909 W. CERMAK RD.

BERWYN, ILL.

PROVÁDÍ stříhání
trvalé (PERMS)
barvení vlasů

☎: 484-9424 MAJITELKA: Ludmila JEŽEK

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

HOME MADE SAUSAGES
FROZEN FOODS
HICKORY SMOKED MEATS
FRESH POULTRY
ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
IMPORTOVANÉ LAHODKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎: 312-795-0250

MARY & STANLEY DYNAK

Fontainebleau. — Ve francouzském městě Fontainebleau se ve dnech 25. a 26. června konala vřeholná konference 10 členských zemí Evropského společného trhu. Hlavním předmětem jednání byla stížnost Anglie, že její příspěvek na společné výdaje této organizace je nespravedlivě vysoký. Všechny ostatní země - kromě Anglie a Západního Německa - totiž dostávají své příspěvky zpět ve formě subvencí domácím zemědělcům. Britského příspěvku je však užíváno k podpoře francouzských zemědělců. Přítomní nakonec přijali britský požadavek o snížení anglického příspěvku. Tento příspěvek na letošní rok, původně stanovený na 1.7 bilionu dolarů, byl snížen o 800 milionů dolarů. Anglie pak ihned odvolala své veto proti zvýšení příspěvků členských zemí na Evropský společný trh, čímž byla tato organizace uchráněna od nebezpečí finančního zhroutení.

Paříž. — Dva miliony z dvanácti milionů francouzských školáků navštěvuje soukromé školy, které jsou z 94 % katolické. Ve Francii soukromé školy dostávají vládní podporu. Francouzský socialistický prezident Mitterrand už dříve slíbil, že jeho vláda utvoří ve Francii „jednotný laický školní systém.“ Nyní socialistická vláda Francie chce novým zákonem podniknout první krok pro pozdější znárodnění soukromých škol ve své zemi. Dne 24. června asi milion Francouzů demonstrovalo na ulicích Paříže proti tomuto kroku hod heslem: „Svobodné školy budou žít!“

Washington. — Americké banky zvýšily 24. června svou úrokovou míru z půjčených peněz na 13 %; toto povede asi k dalšímu zpomalení ekonomické činnosti a ke zvýšení nezaměstnanosti. Ekonomové předvídají ještě další zvyšování úrokové míry v tomto a v příštím roce; na konci r. 1984 má úroková míra dosáhnout výše 14 % a uprostřed r. 1985 pak dokonce 15 %. Toto bude také znamenat další snížení schop-

LETEM

ností zadlužených zemí platit úroky ze svého dluhu a tento dluh splácet. Zahraniční dluhy zemí Latinské Ameriky dosahují obnosu 350 bilionů dolarů. Specialisté udávají dva hlavní důvody, které přivedly US banky ke zvýšení úrokové míry: 1) Federální vláda zvyšuje své výdaje, čímž automaticky vzrůstá její rozpočtový schodek. Vláda platí tento schodek jednak tištěním nových peněz, jednak vypůjčováním si kapitálu, který by jinak byl určen na privátní investice. První cesta je totožná s inflací a obě vedou přímo ke zvyšování úrokové míry. 2) Banky jsou vedeny ke zvyšování úrokové míry snahou uchovat si svou investiční schopnost, protože země Třetího světa, jímž dříve lehkomyšlně poskytovaly štědré půjčky, nejsou dnes schopny platit normálně ani své úroky, a tím méně splácet vypůjčený kapitál. Tyto banky pak musejí hledat u svých amerických zákazníků prostředky k udržení se v existenci. - Toto poslední zvýšení úrokové míry je už čtvrté v posledních čtyřech měsících.

Cape Canaveral. — Nové vesmírové letadlo „Discovery“, jehož zhotovení stálo jeden bilion dolarů, mělo být v pondělí 25. června posláno do vesmíru; na jeho palubě mělo letět šest astronautů, včetně jedné astronautky. Tento odlet však musel být odložen na neurčito, zprvu kvůli špatnému počasí a potom kvůli dvěma vážným mechanickým poruchám; jeden kompjútér náležitě nefungoval a hlavní záložka pro přívod pohonných látek měla poruchu. Měla to být už 12. cesta do vesmíru letadlem. Hlavní úkoly astronautů za tohoto letu, který měl trvat týden, jsou: umístit ve vesmíru jednu vojenskou komunikační družici, zkusit fungování nového slunečního článku na výrobu elektřiny vysokého 102 stop, vyrobit jeden tajný umělý hormon, studovat teplo vyzařované předměty kroužícími ve vesmíru kolem

SVĚTEM

země, připravit ve vesmíru některé krystaly a provést ještě jiné pokusy. Také jedna kamera měla fotografovat mraky a druhá zemský povrch pro zdokonalení map zeměkdule.

Jeruzalém. — Izrael a Sýrie vyměnily 28. června své válečné zajatce; k výměně došlo pod záštitou Mezinárodního červeného kříže v pohraničním městě Kuneitra na Golanské vysočině. Sýrie propustila na svobodu 6 izraelských zajatců - 3 vojáky a 3 členy pohraniční stráže - a Izrael propustil 291 syrských vojáků a 20 civilistů. Izraelská vláda ministerského předsedy Shamira projevila ochotu k této výměně v této době proto, aby získala lidové hlasy v příštích generálních volbách v Izraeli, které se budou konat 23. července. V listopadu 1983 Izrael vyměnil 4.500 Palestinců, držených v izraelském koncentračním táboře Ansar v okupovaném jižním Libanonu, za 6 zajatých izraelských vojáků, držených PLO. Izraelská radikální strana Likud se obává, že ve volbách by mohla zvítězit umírněnější strana práce socialisty Šimona Perezze. Izraelská veřejnost je totiž nespokojena s ekonomickou situací v zemi, protože inflace tam v přítomnosti dosahuje výše 400 % ročně a dělníci hrozí stávkami.

Havana. — Kubánský komunistický diktátor Castro dal US černookému demokratickému kandidátu na prezidentství Rev. Jesse Jacksonovi předvolební dar: propustil na svobodu 22 Američanů, vězněných na Kubě nikoliv z politických důvodů, ale pro pašování narkotik, a 26 kubánských politických vězňů, jejichž rodinní příbuzní žijí v USA. Rev. Jackson přiletěl do Washingtonu s propuštěnými vězni 29. června po půlnoci. Někteří z nich byli vězněni 15 až 20 let; někteří budou ve Spojených státech stíháni kvůli omamným drogám. Mluvíci Reaganovy vlády však 27. června nazval Castra „jedním z nejhorších tyránů naší doby“; Castro prý „slíbil kubánskému lidu, že obnoví po Batistově pádu demokracii a respekt pro zákonitost a lidská práva, a namísto toho zavedl diktaturu, která přinesla lidu otroctví a bídu“.

V cizích zemích na celém světě jsou dnes ve vězeních drženy stovky Američanů; nejvíce jich je vězněno v těchto zemích v Mexiku 325, v Kanadě

276, v Západním Německu 242, v Anglii 70, v Saudské arábii 64, v Japonsku 62, v Austrálii 48, v Thajsku 47, na Jamaice 38, na Bahamách 35, na Kubě 35, ve Francii 32, na Holandských Antilách 28, v Izraeli 24 a v Kolumbii 24.

Bagdád. — Dne 24. června irácká letadla napadla stíhacími „Exocet“ - francouzské výroby - cisternovou loď „Alexandr Veliký“; loď byla silně poškozena a její náklad oleje musel být opět vyložen. Předtím se Irán a Irák zdržely po dva týdny útoků na cizí nákladní a cisternové lodě. Dne 27. června pak byla stejnými iráckými stíhacími poškozena švýcarská cisternová loď „Tiburon“ o 260.000 tunách, vezoucí náklad 250 tisíc tun ropy z iráckého ostrova Kharg. Cena této surové nafty je 45 milionů dolarů. Podle posledních zpráv byla tato loď rovněž silně poškozena a její část nad vodou byla zničena požárem. Hasičům se podařilo zabránit rozšíření ohně do nádrží ropy; kdyby se náklad tohoto surového oleje vznál, byla by to nejhorší námořní katastrofa v Perském zálivu v irácko-irácké válce. Stíhací letadla bylo usmrceno 8 námořníků a 7 členů posádky je nezvěstných. Mluvíci irácké armády opět prohlásili, že Irák prý je rozhodnut plně zablokovat irácký olejářský přístav ostrova Kharg a varoval cizí obchodní lodě, aby suspendovaly své obchodní vztahy s Iránem. Irák prý bude dále podnikat útoky na cisternové lodě, převážející iráckou ropy, aby tak Iránu „vyšlechly zdroje příjmu pro další vedení války“ a byl tak přinucen k vyjednávání pro skončení této války. Irák také prý chce přivést cizí země, mající zájem na otevření plavby Perským zálivem, aby se svým vlivem snažily přimět Irán k povolení. Jsou obavy, že take Irán splní svou hrozbu, uzavře Hormúzkou úžinu a znemožní plavbu v celém Perském zálivu svými útoky na lodě, vezoucí olej z Arabského poloostrova západním průmyslovým zemím a Japonsku. Dosud proplouva Perským zálivem asi 7.4 milionu sudů oleje denně; z toho z Iránu je vyváženo až 2.4 milionu barelů denně.

San Salvador. — Dne 28. června asi 600 salvadorských guerillů - (v usilí sabotovat salvadorskou ekonomii) - se na několik hodin zmocnili největší přehrady Salvadora, jejíž elektrárny

zásobují elektřinou celou třetinu země. Armáda na rozkaz prezidenta Duarteho však v západní podniku na guerilly protiútok a zahala je na útek. Škody, způsobené na přehradě jsou nepatrné. Padlo asi 60 vládních vojáků a 60 guerillů. Tato rozhodná akce salvadorského prezidenta posílila jeho autoritu jak u armády tak i u pravicevých politické opozice.

Dne 29. června salvadorský parlament, v němž převládá konservativní pravice, rozhodl 35 hlasy proti 24, že v započaté pozemkové reformě nemá být pokračováno. Podle projektů pozemkové reformy každý zemědělec bez vlastních pozemků, který pravidelně obdělával pozemky najaté od velkostatků, si mohl vykoupit až 17 akrů těchto pozemků pro sebe. Tímto rozhodnutím byl učiněn konec programu pozemkové reformy, zvaný - „pozemky těm, kteří na nich pracují“. Spojené státy i nový prezident Duarte a jeho křesťansko-demokratická strana byli nadšenými příznivci tohoto programu, ale nyní na nátlak velkostatkářů od něho dočasně upustili.

Manila. — Raul Gonzales, předseda Národního sdružení právníků Filipín, se 23. června zřekl svého členství v komisi vyšetřující Aquinovo zavraždění. Prv už nevěří ve věrohodnost a objektivnost této komise, protože mu nebylo dovoleno klást otázky jednomu obchodníkovi, který údajně byl očitým svědkem Aquinova zavraždění na manilském letišti 21. srpna 1983.

Washington. — Dne 24. června státní tajemník Shultz řekl, že západní demokracie mohou podniknout preventivní kroky pro znemožnění mezinárodního terorismu. US vláda se totiž domnívá, že pouhá pasivní obrana není dostatečným odstrašením proti terorismu a zemím, které terorismus sponzorují. Spojené státy tedy budou hledět zvýšit svou schopnost v ohrozech vězvédné služby a rychlého zásahu proti terorismu. Hlavní země podporující a trénující teroristy jsou: Sovětský svaz, Sýrie, Libye, Severní Korea a Irán. Sověti poskytují mezinárodním teroristům finanční, logistickou a výcvikovou pomoc, ve jménu komunistické ideologie, aby tak byla očišlena sebedůvěra západu a podkopána jeho vůle, odporovat agresi a intimidaci. Sovětský svaz například stop za „rudou brigadou“ v Itálii a za „astronou ruder armády“ v Západním Německu

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 484-0106 DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léku vašim příbuzným, domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Výroční zasedání Mezinárodní organizace práce v Ženevě

Letošní výroční konference ILO se do určité míry vyznačovala klidnějším jednáním, protože zástupci západních států a často i zástupci států Třetího světa úspěšně blokovali zákulisní manévrování zástupců států sovětského bloku.

Delegáti sovětského bloku byli ovšem vždy pohotově kritizovat určité nedostatky v západních státech i ve státech rozvojových, avšak diskriminaci v zaměstnání ve svých státech přiznat nechtěli.

Pokud se týká Československa - Mezinárodní organizace práce má již několik let na pořadu jednání, stížnost na Československo, že porušuje mezinárodní konvenci číslo 111, která zakazuje diskriminaci v zaměstnání. Tato stížnost se týkala zejména hromadného propuštění ze zaměstnání osob, které podepsaly Chartu 77, anebo vyjádřily své názory, které se neslučovaly s postojem režimu. V r. 1982 československý delegát částečně připustil, že k určité diskriminaci v zaměstnání v Československu dochází. Vláda však ujistila Mezinárodní organizaci práce, že bude od této praxe upuštěno. Nyní se však jedná o interpretaci Nejvyššího soudu v ČSSR, publikované v r. 1978, podle níž je možno diskriminaci provádět jiným způsobem. Když se mělo o této otázce jednat, československý delegát odmítl na otázky odpovídat a celá delegace opustila po dobu jednání o Československu místnost. Předseda americké delegace k tomu poznamenal, že zde šlo o klasický příklad dvojího měřítka.

Československá národní rada americká předala příslušným úřadům před odletem americké delegace do Ženevy překlad dokumentu Charty 77 číslo 10/84, který pojednává o diskriminaci v zaměstnání v Československu; dále rozebírá porušování mezinárodní konvence číslo 111, jakož i interpretaci Nejvyššího soudu, která byla publikována ve Sbírce soudních rozhodnutí dne 9. října 1978; podle této interpretace je přípustné, aby pro výkon určitých funkcí nebo druhu práce, byly brány v úvahu nejen odborné znalosti žadatele, ale také jeho „občanská angažovanost“, čili t. zv. „morálně politické kvality“, a pod.

Ještě k našemu letošnímu poutnímu zájezdu do krajského Chathamu v Kanadě.

Byli jsme opravdu upřímně rádi, že po čtyřech letech jsme se zase dostali mezi krajany k sv. Antoniému do Chathamu. Co jsme se také během těch čtyř let navzpomínali - a natěšili, že jakmile to půjde, že k vám na kanadskou „Blatnici“ opět zajedeme! A letos nám to konečně vyšlo.

Přijeli jsme do Chathamu již v pátek večer a tak jsme měli více času než při dřívějších zájezdech. Opravdu pěkně jsme to u vás letos užili. V klidu jsme si

všechno prohlédli, i ten nový „Shopping center“, na který jste právem hrdi.

Jako vždy - i tentokrát, se nám u vás moc líbilo a měli jsme se dobře, jak to o pouti bývalo doma tradicí. Dlouho budeme vzpomínat na důstojné a zároveň barvami našich národních krojů hýřící dopolední nedělní procesí i na bohatý folklorní program v neděli po obědě.

Při té příležitosti chceme poděkovat všem tanečním skupinám, které se jej zúčastnily a jejich vedoucím, kteří vystoupení pro něj obětavě nacvičili.

Naše taneční skupina spolu se skupinou Besedy úspěšně pře-

dvedla pásmo sestavené z různých českých tanců. Tančili: Charles Klapp, Erich Krzyvon, John a Peter Škach, Jan Uhlíř, Milo Ulrich, Dalibor Zeman - Zdenka Židlická, Blanche Vedralová, Alice Halvová, Veronika Trousilová, Barbara Ruska a Jenny Hofstadter. Tance sestavili a nacvičili: Jan Uhlíř a Zdenka Židlická.

Máme upřímnou radost a jsme vděční našim mladým, že svým živým zájmem si udržují tradice našeho lidového umění (- tance, hudby a kroje), a že lásku k nim dokazují svou obětavostí. Je pravda, že jsme za ta čtyři léta všichni přece jen sestárli; zato mladí povyrostli a byla opravdu radost se na ně

dívat, jak to umí vytáčet!

Chathamským, ke kterým jezdíme rádi - jako domů, chceme alespoň těmito několika upřímnými řádky poděkovat za srdečné přátelské přijetí. - Srdečně díky patří i vám všem, kteří jste s námi jeli. Jak jsme se od vás při loučení dověděli, nikdo toho nelitoval, neboť zájezd se opravdu pěkně vydařil. Pečlivě jej připravila Cihak World Travel, Inc., které rovněž děkujeme.

Za pořádající výbor Klubu Domov: Otec Vojtěch Vít, O.S.B., duchovní řádce; Pavla Kůrková, místopředsedkyně; Františka Uhlířová, tajemnice; Ludvík Pospíchal, pokladník.

K americkému svátku
4. července 1984,
učinil americký velvyslanec
William H. Luers tento projev
k československému lidu.

„Two hundred eighty years ago today, the thirteen British colonies in America declared their independence and boldly announced to the world that all men were endowed with the right of life, liberty and the pursuit of happiness.

For over two centuries, the freedom proclaimed by the Declaration of Independence, has formed the basis of American political life and values. Today, on this fourth of July, the National Day of the United States, Americans continue to believe as strongly as ever that without freedom their nation cannot flourish. All Americans, no matter what their race, religion, or national origin, share George Washington's conviction, that ...the experiment entrusted to the hands of the American people... is ...the preservation of the sacred fire of liberty...“

The sacred fire of liberty cannot be preserved without the active participation of citizens in the process of government. The American constitution ensures citizens of their right to determine their own fate and to choose their own representatives. In the words of President Lincoln, the American government is „of the people, by the people, for the people“. A government of the people, by the people, for the people, always prospers under conditions of economic development and world peace. In both of the areas, progress has been achieved during the past year. The United States has been undergoing an economic recovery,

marked by low inflation and increased employment, and, although we continue to live in a troubled world, renewed American strength - combined with America's firm belief in non-aggression - has made our planet a more peaceful place to live. In the words of President Reagan, „for 35 years, the defense policy of the United States and her NATO Allies, has been based on one simple premise: we do not start wars. We maintain our conventional and strategic strength to deter aggression by convincing any potential aggressor, that war could bring no benefit, only disaster“.

Today, on the 208th anniversary of the independence of the United States of America, I send heartfelt greetings to the people of Czechoslovakia from the people and government of

the United States. It is my hope that the many ties that have existed between our two nations

and our peoples for so long, will continue and strengthen.”
-afa-

PROJEV SOUSTRASTI

Své dlouholeté dobré přítelkyni, paní

Mařence VRZALOVÉ
vdově po známém řediteli
českého radioprogramu v Chicagu
Karlu Vrzalovi,

vyslovuji upřímnou soustrast nad úmrtím její milované maminky, paní

ANNY ŠRÉDLOVÉ.

MAŘENKO, PÁN BŮH TĚ POTĚŠ! Často na Tebe myslívám, vím, jak Tě sužuje revmatismus a jaké máš po léta starosti. Bůh Tě opatruj, a tímtoč laskavě mou živou účast na vašem zármutku i své sestře Blanche, Tvému synovi Kájovi a jeho rodině.

Tvoje věrná přítelkyně
Hermína ONDRUŠOVÁ
s rodinou

† ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A PODĚKOVÁNÍ

Všem našim četným známým, roztroušeným dnes už po celých Spojených státech, kteří se o tom ještě nedověděli, dodatečně oznamujeme, že si všemohoucí a milosrdný Bůh k Sobě povolal naši drahou maminku, babičku a prababičku, paní

ANNU ŠRÉDLOVOU,
vdovu po † Josefu Šrédlovi,
roz. Radvanovskou

Dožila se požehnaného věku 93 let (* 15. října 1890) a tiše nám zhasla jako svíce mezi námi doma v Chicagu ve středu 11. července 1984. Několik posledních měsíců polehávala a najednou nám začala chraňnout. Věděla, že odchází na věčnost, smířila se se svým Stvořitelem i s lidmi pokorným přijmutím Kristových svatostí.

V pátek večer 13. července jsme se s ní rozloučili v obřadní síni Mařikova pohřebního ústavu v Chicagu (2534 S. Pulaski Rd.) a v sobotu 14. července 1984 v 10:30 hod. dopoledne jsme její vetřelé tělo pohřbili do rodinného hrobu na hřbitově Woodlawn ve Forest Park, Ill.

Upřímně děkujeme našemu českému misionáři Otci Vojtěchu Vítovi O.S.B. za zaopatření naší maminky svatostmi křesťanské naděje na věčný život, za jeho slova útěchy a důstojné vykonání pohřebních obřadů. Naš vřelý dík nechť přijmou dárce květů, mešních obětí, nosiči rakve a všichni, kteří nám vyjádřili svou soustrast, měli účast na našem zármutku a přišli na mamčin pohřeb.

Děkujeme všem, kdo si na ni s námi vzpomenu tichou modlitbou.

Marie Vrzalova a Blanche Šrédlová, dcery;
Karel Vrzal s chotí Dianou, vnuci;
Carrie Vrzal, pravnučka.

SPORT

I. národní liga kopané V ČESKOSLOVENSKU

ČESKOMORAVSKÁ SKUPINA

Poslední 30. kolo: Sigma Olomouc - Prostějov 8:1, Zbrojovka Brno - Škoda Plzeň 1:0, VP Frýdek-Místek - Mladá Boleslav 2:0, Gottwaldov (Zlín) - Chomutov 2:0, Česká Lípa - Poruba 2:0, České Budějovice - Motorlet Praha 1:0, Třinec - VTJ Tábor 1:1, Jablonec - Návěstov Praha 1:1.

KONEČNÁ TABULKA:

1. OLOMOUČ	74:18	50
2. BRNO	46:34	35
3. ML. BOLESLAV	36:37	33
4. CHOMUTOV	49:41	31
5. Č. LÍPA	46:42	31
6. FRÝDEK-MÍSTEK	31:30	31
7. Č. BUDĚJOVICE	44:44	30
8. PLZEŇ	42:45	30
9. TŘINEC	34:40	29
10. JABLONEC	46:43	28
11. XAVEROV	52:63	28
12. PORUBA	43:57	27
13. GOTTWALDOV	43:47	26
14. TABOR	36:44	24
15. MOTORLET	36:49	24
16. PROSTĚJOV	34:58	22

Sigma Olomouc postupuje do I. ligy; sestupují Motorlet a Prostějov.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

VII. ME ve Francii

SEMIFINÁLE: Francie - Portugalsko 3:2 po prodloužení. Branky: 24. Domergue - 1:0, 74. Jordao - 1:1, 97. Jordao - 1:2, 115. Domergue - 2:2, 119. Platini - 3:2. **Španělsko - Dánsko** 1:1 i po prodloužení, na penalty 5:4. Branky: 6. Lerby - 0:1, 67. Maceda - 1:1.

FINÁLE: Francie - Španělsko 2:0. Branky: 57. Platini, 90. Bellone.

Už je tomu patnáct let co Francie nenašla přemožitele na hřišti pařížského Parku princů. Nestalo se tak ani v nejdůležitějším utkání její historie ve finále sedmého mistrovství Evropy. Francie byla favoritem a jedinečnou možností získat první titul si nenechala ujít. Splnil se velký sen trenéra Hidalgo - (národní tým vedl v 75. zápasech a finále bylo současně posledním střetnutím v němž vedl Francii) - jeho hráči a celé Francie. Utíkání nebylo nějak libivé, krásu vystřídal nervozita, tvrdost a bojovnost. Při Francii stálo štěstí, vždyť hrana proti NSR i Dansku, španělský brankář Arconadi se dopustil osudové chyby, když mu míč neuvěřitelně proklouzl pod tělem za brankovou čáru. Finálové utkání vedla trojice československých rozhodčích: hlavní Christov, pomocní Krehňák a Pouček.

ME VE ZKRATCE

Nelepší střelci: 9 gólů (z pěti zápasů) - Michel Platini (Francie), 3 góly (4) Frank Anderson (Dánsko), 2 góly (3) Rudi Voller (NSR), 2 góly (4) Elkjær (Dánsko), Maceda (Španělsko) a Jordao (Portugalsko), 2 góly (5) Domergue (Francie).

Celkové byla 3 vyloučení: Francie - Amoros a Le Roux, Dánsko - Bergreen.

Napomínaných hráčů bylo 28: Španělsko 9, Portugalsko a Rumunsko po 4, Francie a Belgie po 3, Dánsko a NSR po 2, Jugoslávie 1.

Z 15 zápasů ME skončily 3 nerozhodně-všechny ve 2. skupině.

Čtyři góly padly v poslední minutě utkání: Francie - Belgie, střelec Platini; Španělsko - NSR, střelec Maceda; Francie - Portugalsko opět Platini ve 120 min.; Francie - Španělsko, střelec Bellone.

Nejúčinnější útočila: 1.) Francie - v pěti utkáních dala 14 branek; 2.) Dánsko 9 (4 zápasy); 3.) Belgie 4 (3); 4.)

Portugalsko 4 (4); 5.) Španělsko 4 (5); 6. - 8.) NSR 2 (3), Rumunsko 2 (3); Jugoslávie 2 (3).

Nejúčinnější obrana: Tým NSR dostal ve 3 zápasech pouze 2 góly. 2.) Francie 4 (5); 3.-5.) Portugalsko 4 (4), Dánsko 4 (5), Španělsko 5 (5); 6.) Rumunsko 4 (3); 7.) Belgie 8 (3); 8.) Jugoslávie 10 (3).

Rozhodčí nařídili: 5 penalt v 15 zápasech; dvě proměnilo Dánsko, po jedné Jugoslávie, Francie a Španělsko. Jedinou penaltu neproměnil Španěl Carrasco v zápase proti NSR.

24. ročník evropského Interpoháru

1. skupina: Bohemians Praha - St. Gallen (Švýcarsko) 5:0, Lyngby - Kodaň (Dánsko), Borussia Munchen - Gladbach 4:0, a 0:5, Bohemians sehráli zatím jediné utkání.

1. Bohemians	5:0	2
2. Borussia	5:4	2
3. Lyngby	4:5	2
4. St. Gallen	0:5	0

2. skupina: AGF Aarhus (Dánsko) - Baník Ostrava 1:0, a 0:0, Wismut Aue (NDR) - Lilleström (Norsko) 0:2, a 2:2.

1. Lilleström	4:2	3
2. Aarhus	3:2	3
3. Ostrava	0:1	3
4. Wismut	0:2	1

3. skupina: Fortuna Düsseldorf (NSR) - FC Lutych (Belgie) 3:2, Roda Kerkrade (Holandsko) - Brøndby (Dánsko) 1:3, Brøndby - FC Lutych 2:0, Kerkrade - Fortuna odloženo.

1. Brøndby	5:1	4
2. Fortuna	3:2	2
3. Kerkrade	1:3	0
4. Lutych	2:5	0

4. skupina: Eintracht Braunschweig (NSR) - Standard Lutych 3:1, Odensee B.K. (Dánsko) - Go Ahead Eagles Deventer (Holandsko) - odloženo, Standard Lutych - Deventer 4:1, Braunschweig - Odensee 0:0.

1. Eintracht	3:1	3
2. Standard	5:4	2
3. Odensee	0:0	1
4. Deventer	1:4	0

5. skupina: AIK Stockholm (Švédsko) - FC Norimberg (NSR) 3:2, FC Magdeburg (NDR) - Gornik Zabrze 2:1, Norimberg - Magdeburg 2:1, Zabrze - Stockholm 0:0, AIK - Norimberg 0:0, Gornik - AIK 0:0.

1. Magdeburg	4:3	3
2. Stockholm	8:3	2
3. Gornik	2:2	2
4. Norimberg	4:10	1

6. skupina: Malmö FF (Švédsko) - FC Luzern (Švýcarsko) 1:0, Sturm Štýrský Hradec (Rakousko) - FC Karl-Marx-Stadt (NDR) 1:1, K. M. Stadt - Malmö 2:1, Luzern - Štýrský Hradec 2:1.

1. K. M. Stadt	3:2	3
2.-3. Malmö	2:2	2
2.-3. Luzern	2:2	2
4. Št. Hradec	2:3	1

7. skupina: Videoton Szekesfehervár (Maďarsko) - IF Vítkovice 1:0, IFK Göteborg (Švédsko) - Lask Linec (Rakousko) 4:1, Vítkovice - Göteborg 3:2, Linec - Videoton 1:3.

1. Videoton	4:1	4
2. Göteborg	6:4	2
3. Vítkovice	3:3	2
4. Linec	2:7	0

8. skupina: Maccabi Nathanya (Izrael) - FC Wettinger (Švýcarsko) 2:2, Beitar Jeruzalém (Izrael) - Dinamo Vinkovec (Jugoslávie) 0:2, Jeruzalém - Wettinger 0:3, Maccabi - Vinkovec 2:1.

1. Wettinger	5:2	3
2. Maccabi	4:3	3
3. Vinkovec	3:2	2
4. Jeruzalém	0:5	0

9. skupina: Spartak Trnava - FC Curych (Švýcarsko) 2:0, Ferencvaros Budapest (Maďarsko) - Austria Klagenfurt 0:0, Austria - Curych 1:2, Trnava - Budapest 1:1.

1. Trnava	3:1	3
2. Budapest	1:1	2
3. Curych	2:3	2
4. Austria	1:2	1

10. skupina: Valerengens IF (Norsko) - Oesters Vaxjö (Švédsko) 4:3, GKS Katowice (Polsko) - SSW Innsbruck (Rakousko) 2:1, Vaxjö - Innsbruck 2:2, Valerengens - Katowice 1:1.

1. Katowice	3:2	3
2. Valerengens	5:4	3
3. Vaxjö	5:6	1
4. Innsbruck	3:4	1

POK

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVců V ZAHRANICÍ

NASIM ZLATÝM HOCHŮM
GRATULUJEME!

Touh jít na olympiádu v Los Angeles.

zapomenuta v historii čs. kopané. Půlstoletého jubilea mistrovství se dožili z naší bývalé finálové jedenáctky: Pláňka, Ženíšek, Čtyřoký, Cambal, Sobotka, Nejedlý a Puč. Naši čs. hráči, aby zjednali ve světě čest národu a slávu republiky, bojovali tehdy v Itálii jako naši předkové u Milána, za což máme dodnes lva ve znaku. Půl milionu lidí je pak v Praze radostně a nadšeně vítalo. Nejlepší střelec mistrovství světa Oldřich Nejedlý byl nedávno mezi námi a vyprávěl nám, že určitě nikdo na to nezapomene. Když vlak projížděl krajinou měl doslova „vynucené zastávky“: desetitisíce lidí podél tratí a na nádražích je zdravilo množstvím transparentů, zpěvem národních hymn, ovčesovali vlak vavříny a nam chlapečům tekly po tvářích slzy radosti, řekl tenkrát známý Laufer - čs. radiový hlasatel.

MIREK L. PRUŠÁK, pochází z velké sokolské rodiny a dnes je skromný čs. exulant. Několik let byl zavřen komunistickým režimem. Narodil se v Praze v r. 1923 a byl švagrem v Kalifornii zemřelého slavistického běžce Míly Svobody. Doma v Praze bydlí v jednom domě s Ludkem Janským, naším sekretářem Svazu.

Mirek je dobrým přítelem běžce slavisty A. Kauckého, který dnes žije v kanadském Londonu, Ontario. S Frantou Petráněm hrával basketbal za Sokol Kolín. Nyní hledá staré přátele. Bratr Prušák byl v žactvu Sokola Pražského s Otou Rambouskem, v oddílu pražské YMKY, dorostencem v UCASU, pak ve Spartě, hrál za juniory Slavie, za Sokol Střešovice, JAWU, a byl členem posádky VSJ Beroun. Pokud byste znali někoho z těchto dob a klubů, kdo žije na Západě, napište Mirkovi Prušákovi: Box 5241, Pasadena, California 91107. Mirek hledá také Adu Vodrážku, syna pekaře z Karlína; hrál dobře na kytaru, vášnivě volleybal, a dobře se doplňoval s Ctěradem Benáčkem.

Nakonec Mirek píše: „Sověti nemají na olympiádách co dělat a jejich posádci take ne. Aby ukázali světu, že komunismus je „lepší“, posílají na OH jen profesionály. O to bude v Los Angeles olympiáda amatérská, pochvější a společnost slušnější.“

Díky za dopis, Mirek byl vždy bez velkého povídání laskavý, zábavný a každého dovedl přátele. Sportovce a Sokol ze žlutým srdcem! Přejeme mu

Pěkné posezení najdete v příjemném prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

a Mírka a Stelly Umlaufových

5710 West Germak Road v Clevelenu

RODINNÉ OSLAVY - PARTY - PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNÍ ČERSTVÁ JÍDLA - BAR

TELEFON: 656-3555

pěkné chvíle, životní spokojenost a dobré zdraví.

PĚKNÝ SOKOLSKÝ SLET V TORONTU!

Počasi nám přálo, ikdyž dopoledne na to nevypadalo. Avšak přesto se VII. Slet kanadského sokolstva v neděli 24. června pěkně vydařil. Svaz čs. svobodných sportovců v zahraničí tlumočil br. Waldaufovi vřelý pozdrav k Sletu!

Překvapilo nás, že na Requiem - (zádušní mši svatě, v kostele sv. Václava v Torontě a obětovaně za popravené, umučené a zemřelé politické oběti komunistického režimu v Československu) - nebylo vzpomenu oběti vhodným řečením. Pořadatelé vzpomínkových bohoslužeb byly tyto organizace: Sdružení bývalých čs. politických vězňů komunistického režimu, Čs. ohec legionářská, Royal Canadian Legion br. 601, Sokol Kanada a Orel v exilu.

Bylo radostné se opět sejít se zakladatelem Svazu Lád'ou Průdkem, Vavro Ryšavým z Washingtonu, s Homolkou, se Zdeněkem Slavíkem, Lád'ou Voríšem, Mirkem Králíkem, Frantou Havránkem a dalšími. Nescházeli ani dva místopředsedové Svazu - Zikán a Jarda Chadim, ani tis. ref.

Bolševické štvání proti OH v Los Angeles neustává. Nakonec jejich kampaň skončí fiaskem, neboť i bez komunistických zemí bude na olympiádě zastoupeno 134 zemí. Proto voláme: „SVOBODNÉMU SPORTU ZDAR!“

Děkujeme manželům Štrobachovým za ubytování a pohostění.

Zdeněk Pražák

V sobotu 28. července 1984 vstoupí do stavu manželského náš milý sportovec (býval vynikajícím zpěračem a jeho tatínek hrával kopanou za pražskou Slávii) - Jaroslav Vavěrka se slečnou Donna Ellen Bowes. Bude jim požehnáno v kostele ve Willowick, Ohio.

Na společné pouti manželství Vám přejeme mnoho štěstí. Vaši přátelé sportovci.

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

WIMBLEDON. Největší světový turnaj - Wimbledon - vyhrál ve dvouhře mužů už potřetí Američan John McEnroe. Podle vlastních slov podal svůj nejlepší životní výkon a v rozhodujícím střetnutí rozdrtl jiného Američana, Jimmyho Connorse, 6:1, 6:1 a 6:2. Tenisová odbornice v čele s ve-

odkyní z Kentu pokládají finálový McEnroův výkon za vrchol tenisového umění: V semifinálovém vítězném utkání s československým reprezentantem Lendlem Connors prokázal výbornou formu, proti finálovému výkonu McEnroa však neměl šanci, ačkoli patří mezi největší bojovníky. McEnroovo hladké vítězství je ve finále Wimbledonu nejvyšší od r. 1938, kdy American Don Budge rozdrtl Bunnyho Austina 6:1, 6:0 a 6:3. McEnroovo vítězství také připomnělo jiné wimbledonské utkání, v němž právě před deseti lety Jimmy Connors porazil ve třech setech slavného Australana Kena Rosewalla. Je zajímavé, že před měsícem vedl McEnroe ve finále mezinárodního mistrovství Francie v Paříži nad československým reprezentantem Lendlem stejně rozhodným způsobem jako včera nad Connorem; tehdy však začal protestovat proti rozhodnutím rozhodčích, ztratil soustředění a prohrál s Lendlem v pěti setech. McEnroe uznal, že způsob jeho hry ve Wimbledonu bez rozčilování a bez protestů, jeho výkonu svědčí. McEnroovo chování v minulosti připomněla novinářům Connorsova manželka Pat, která prohlásila, že McEnroe svým vystupováním poškodil i jiné hráče, protože rozhodčí byli kvůli němu ve Wimbledonu příliš přísní, a nedovolili hráčům bez varování či pokuty ani poznámku na adresu chybného rozhodnutí čárových sudí. McEnroe, který porazil Connorse v šesti posledních vzájemných utkáních za sebou, letos vyhrál z 55 svých zápasů 54.

Podobně jako je dnes jasnou jedničkou mezi muži McEnroe, mezi ženami vládne bývalá československá reprezentantka Martina Navrátilová. Navrátilová porazila ve finále přemožitelku Hany Mandlíkové, Američanku Chris Evertovou - Lloydovou, 7:6, 6:2. Spolu s Američankou Pam Shriverovou získala Navrátilová prvenství i ve čtyřhře žen; výsledek jejich finálového střetnutí s jinou americkou dvojicí, Kathy Jordanovou - Anne Smithovou byl 6:3 a 6:4. Ve čtyřhře mužů zvítězili v rozhodujícím utkání Američané John McEnroe a Peter Fleming nad australskou dvojicí Pat Cash - Paul McNamee 6:2, 5:7, 6:2, 3:6 6:3. A konečně ve smíšené čtyřhře porazila ve finále britsko - australská dvojice John Lloyd - Wendy Turnbullová - Američany Steva Dentona a Kathy Jordanovou 6:3 a 6:3.

Komentátor deníku The

Washington Post, Thomas Boswell, je znám čtenářům sportovních stránek východoevropských deníků zvláště svou poměrně neobvyklou reakcí na bojkot olympijských her v Los Angeles Sovětským svazem a dalšími zeměmi východní Evropy. Také Rudé právo a bratislavská Pravda citovaly z jeho květnového článku tu část, ve které Boswell kritizoval v deníku The Washington Post za podíl na vině za bojkot také americké prezidenty Cartera a Reagana. Jeho kritika určité společné vlastnosti československých tenisových reprezentantů z Wimbledonu však patrně citována nebude, a tak vás s ní seznámíme. Vše začalo loni v průběhu amerického tenisového mistrovství ve Flushing Meadow v New Yorku. Bývalý vynikající americký černošský tenista Arthur Ashe tehdy v tisku podrobil kritice výkon československého reprezentanta Ivana Lendl, ve finálovém střetnutí s Američanem Jimmym Connorem. Ashe tehdy napsal, že zatímco Lendl se po neúspěšných setbalech zhroutil a prohrál čtvrtý rozhodující set 0:6, Connors by na Lendlově místě bojoval až do konce. Po Lendlově tehdejší prohře začali novináři trochu zlomyslně vtipkovat, že Lendl je „choker“, a že pochází ze země, která se nejméně Czechoslovakia, ale „Chokeslovakia“. Slovo „choker“ znamená česky „dusit se, zalknout, rdousit“ ve sportovní terminologii „kapitulovat“. A Arthur Ashe přivedl novináře na myšlenku, že v zemi, v níž se volnost a úsilí jednotlivce rdousí, vstřebá člověk kapitalistickou mentalitu, s níž se snadno vzdává, když se mu něco nedaří. Pro americké hráče prý naopak neexistuje žádné „zítra“; nemyslí v průběhu zápasu na to, že prohrají a porážku odvedou někdy v budoucnu. Podle černošského tenisty Arthura Ashe a amerických novinářů to ohráží tvrdou americkou mentalitu bojovat do posledního dechu o vítězství, i když jsem třeba v krizi a nedaří se mi.

Letos tuto ideu v průběhu wimbledonského turnaje připomněl už zmíněný komentátor Thomas Boswell, který věnoval československým tenistům celý dlouhý komentář. Boswell tvrdí, že Navrátilová několik prvních let po svém odchodu do Spojených států a Ivan Lendl s Hanou Mandlíkovou mají ve své hře jednu a tu samou chybu: tenisové jsou všichni nepochybně na vysoké úrovni; když se jim však nedaří, zvláště v těch nejdůležitějších utkáních,

začnou být jako svázání a nedovedou se s handicapem vyrovnat, nedokáží dost bojovat. Boswell dále uvádí, že Navrátilová tento svůj rys po letech života v americkém prostředí ztratila. Lendl se podle jeho slov „překonal“ v nedávném finále na mistrovství Francie v Paříži, také po několika letech života víceméně na Západě v americkém ovzduší. Na Mandlíkové, která dostala ve Wimbledonu pokutu ve výši 500 dolarů, protože se prohraném utkání s Evertovou nepříšla na tiskovou konferenci, je to podle Boswella nyní znát nejvíce. Boswell si klade otázku: „Není možné, že to je západní svoboda, která je v některých případech nutná k dovršení sportovního růstu sportovců na Východě?“ Za klasický důkaz kladné odpovědi na svou otázku pokládá Boswell Navrátilovou, která po řadě let života ve Spojených státech zmíněnou vlastnost ztratila: např. ve wimbledonském finále s Evertovou se za nepříznivého stavu 0:3 v prvním setu příkladně vzhopila a nedala už Evertové šanci. Lendl, který si podle Boswella zakoupil - citujeme - dekadentní kapitalistická obydlí v Greenwichi v Connecticutu a v Palm Beach na Floridě, konečně překonal svou mnohaletou slabost v červnovém finále v Paříži. Mandlíková, žijící v Praze, je podle Boswella klasickým příkladem sportovce, který hodně hlasitě hovoří, ale - „skutek utek“.

Boswell naráží na Hanina sebevědomá prohlášení před wimbledonským utkáním s Evertovou; v průběhu hry se pak Mandlíková „položila“ a prohrála hladce 1:6, 2:6. Na Boswellovu přímou otázku Navrátilová odpověděla, že na jeho názorech o výsledcích její a Lendlovy snahy přizpůsobit se bojové mentalitě amerických sportovců, již se Mandlíková zatím spíše vyhybá, je kus pravdy. Navrátilová si vzpomněla na své vlastní tvrdé začátky v Americe, kdy měla v kariéře pro svou měkkou mentalitu problémy, zatímco každý mladý americký hráč vždy bojoval proti svému soupeři bez nejmenšího milosrdenství. Navrátilová se podle vlastních slov této průbojné tendenci v Americe naučila a to jí pomohlo stát se světovou jedničkou. Lendl patří do světové špičky několik let, první velký turnaj však vyhrál až minulý měsíc; rovněž tedy po letech života ve Spojených státech. Lendl se stal podle Boswella v posledním roce mnohem západnějším typem člověka, než jakým býval v minulosti, neboť se otevřeně a přímo hovoří o problémech.

ozývá se na obranu svých práv na kurtu a obecně řečeno - stal se individualistou. 22-letá Mandlíková je na rozdíl od těchto příkladů stále stejně talentovaná hráčka, ale ve hře hlavou, ve snaze bojovat za nepříznivých okolností, se podle Boswella nezlepšila ani o píď. Boswell se domnívá, že Navrátilová a Lendl by asi nedosáhli svých úspěchů, kdyby neprošli - jak říká - kulturním šokem východních sportovců na Západě a žili převážně v Praze. Ztráceli by dále jistotu v tvrdých, nepřiznivých stresových situacích. Boswell na závěr svého článku v deníku The Washington Post uvádí: „Společnost východního bloku umí vychovávat výborné sportovní mašiny, roboty. Na druhé straně by nás nemělo překvapit, že k plnému uplatnění svých slibných talentů tyto sportovci potřebují také jiskru svobody“. Jak říká Navrátilová, než člověk doroste ve skvělého tenistu, musí vyvrst jako lidská bytost. Ashova a Boswellova kritika byla ovšem namířena pouze proti psychice tenistů z Východu. Arthur Ashe například vysoce hodnotí sportovní kvality československých tenistů, a celou československou tenisovou školu za důraz na atletickou stránku hráčské osobnosti. Znovu však dodává, že v mládí pěstovaná fyzická kondice by Navrátilové nebyla nic platná, kdyby ji neprovázelo získané sebevědomí.

AFRICANÉ PŘIJEDOU DO LOS ANGELES

Generální tajemník Nejvyšší africké rady pro otázky tělovýchovy a sportu Lamine Ba prohlásil hned po bojkotu Moskvy, že jeho organizace nemá v úmyslu vyzvat africké země k bojkotu letní olympiády v Los Angeles. Při setkání členů Rady s předsedou organizace africké jednoty, habeshským Mengistem Hailé Mariamem, který bojkot OH vůbec na pořadu jednání. K nedorozumění došlo po prohlášení předsedy sportovní rady Henryho Zongy, který vyzýval africké země k bojkotu olympiády na protest proti stykům britských sportovců se sportovci Jihoafrické republiky. Podle prohlášení generálního tajemníka africké sportovní rady vydala rada pouze výzvu k africkým sportovcům, aby odmítali soutěžit ve Velké Británii, a aby britští sportovci nebyli zváni na africký kontinent.

PROŠÍME

OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

Petr Ovečka: PODROBNOSTI O LETOŠNÍ PASTÝŘSKÉ CESTĚ SV. OTCE NA DÁLNÉM VÝCHODĚ

Svatořečení 103 mučedníků

Neděle 6. května tvořila vrchol a zakončení papežovy návštěvy v Koreji. Nejdříve v senátské katedrále Neposkvrněného Početí svěřil ochraně P. Marii celou Koreu - opakoval tak zasvěcení, které vykonal už r. 1846 biskup Ferreol, když propuklo nové nelibostné pronásledování. Potom při mši svatě na náměstí Yuido - kde se loni konala zádušní slavnost za oběti sestřeleného letadla a atentátu v Rangoonu 9. října m.r. - za přítomnosti snad dvou milionů osob, prohlásil za svatě 103 mučedníky, kteří v minulém století dali v Koreji život a Krista. Oltáři na 100 m širokém pódiu dominoval třicetimetrový kříž s jejich barevným obrazem. Bylo to pravděpodobně první svatořečení mimo Řím. Po slovech svatořečení byly vypuštěny z klecí 103 bílé holubice. Mešní roucho sv. Otec bylo na způsob pláště korejských císařů z minulého století, těch, kteří tak krutě pronásledovali křesťany. Svaté přijímání, na ruku, udělovalo kromě kněží a jáhnů také na 1000 laiků, aby se obřad příliš neprotáhl. V anglickém kázání, hned překládaném do korejštiny, Jan Pavel II. mluvil o dějinách korejské církve, založené a dlouho vedené jen laiky, přesto však tak pevně, že odolala opětovným vlnám pronásledování a dala církvi mučedníky, světce. Vzpomněl i francouzských misionářů: šli do Koreje kázat

Krista, zde položili život a 10 z nich, spolu s 93 Korejci, je dnes povýšeno na oltář.

V budově nunciatury pozdravil potom představitele předních korejských domácích náboženství - buddhisty, konfuciany a animisty - ujistil je úctou církve k jejich tisíciletému náboženskému a kulturnímu dědictví a k jejich tradicím, v nichž korejský národ hledal a nacházel svou vnitřní obrodu, upevnění národního života, úctu k životu, k přírodě, pohnutky k hledání pravdy, k sebezapření, k soucitu, k touze po tom, co je vyšší a dokonalejší, a buddhistům znovu blahopřál k narozeninám Buddhovým, které připadají na 8. května. Zástupcům křesťanských nekatolických vyznání vyjádřil svou vděčnost za to, co jejich misionáři za sto let své přítomnosti v Koreji vykonali pro dobro země na poli zdravotnictví, školství, pozdvižení ženy a demokratického uvědomění, vyzvedl už existující ekumenickou spolupráci, která se projevuje spoluprací univerzit jejich a katolických a vydáním společného překladu Písma: věrohodnost Kristova poslání závisí také na jednotě jeho učedníků. V síle katolické lékařské fakulty zahájil Celonárodní pastorační konferenci, pořádanou k 200. výročí křesťanství v zemi; zval přítomné, aby „nesli světlo této zemi“, jak si to dali za heslo, aby u nich církev rostla nejen početně, ale též vnitřní zralostí a

duchovní hloubkou; aby zůstali věrni příkladu svých prvních obcí, aby pečovali o to, aby jejich rodiny byly „domácími církvemi“, to je prvními hlasatelkami a zprostředkovatelkami víry dětem, aby hleděli co nejhlouběji zakořenit církev do své korejské kultury a svých tradic, a konečně, aby za všech okolností zůstali věrni spojení se světovou církví - a tu učinil otevřenou narážku na Čínu, odkud Korea dostala křesťanství a jejíž dnešní tzv. vlastenecká církev nechce mít nic s Římem a ostatní církví.

Vaši předkové si uchovávali svou národní tvář. Podávají tak živý příklad, že národní tvářnost a katolicita se navzájem nevylučují, ale že se navzájem doplňují a potřebují. Velký a moudrý čínský národ, který jsi první dostal zvěstí křesťanskou víru, hleď žít tuto víru jako pravý čínský národ, ale i v plném společenství se světovou církví; bude to k radosti a obohacení všech“.

Večerní hodiny, jako tolikrát jindy při papežových cestách, patřily mládeži, která se shromáždila ve Sportovním paláci a která - ve věku pod 24 let - v Koreji tvoří 55 % obyvательства. V projevu odpovídal na pět otázek, které byly čteny na pódiu - on je dostal předem: novináři si zvláště všimli slov mladého pracujícího o těžkostech při práci, o nedostatku jakýchkoli vpravdě svobodných odborů a tíživé cenzury v tisku a veřejném projevu; nebo studenta, který mluvil o nesnázích katolického studentského hnutí, o útlaku na univerzitách, zatýkání studentů atd. Jan Pavel II. zval mladé, aby byli budovateli korejské společnosti a církve a nositeli naděje, svornosti a lásky. Odpověď na své otázky že najdou v životě a chování svých nových světců mučedníků. Dvouhodinový „Happening“ zpěvů, recitací a svědeckví skončil zpěvem Otčenáše, při němž se všichni drželi za ruce, a uprostřed „velký císař z Říma“, tak v Koreji říká papeži.

Papua-Nová Guinea - Šalamounovy ostrovy

Dne 7. května se sv. Otec s Koreou rozloučil, ještě na letišti měl slova účasti s rodinami, rozdělenými 38. rovnoběžkou, a díky policii, která ho chránila „ve dne v noci“... Dalším cílem jeho cesty byla východní část ostrova Nová Guinea, kdysi ostrova „špatných lidí“ pro sklon obyvательства ke kanibalismu, dnes republiky Papua-Nová

Guinea, a jeden z ostrovů Šalamounových. Vzdal tak hold tamějším mladým církvím a hrdinství misionářů. Ani ne sto let je církev na Nové Guineji, jen misionáři, i s nastavením vlastního života - 19. února byl prohlášen blahoslaveným Jan Mazzucconi, který byl r. 1855 ubit domorodci na nedalekém ostrově Woodlark - se odvážili jít do pralesů, kázat obyvateľstvu na nejnižší stupni civilizace Krista a pomáhat jim v jejich povznesení. Jejich práce přinesla ovoce: třetina obyvatel státu Papua-Nová Guinea se hlásí ke katolické církvi, ústava začíná slovy, že stát má katolickou víru za svůj základ, parlament před zasedáním se modlí Otčenáš. Roku 1937 byl vysvěcen první domácí kněz Louis Vangeke, kterému papež Pavel VI. v Sydney r. 1970 udělil biskupské svěcení. Po sedmihodinovém letu letadlo přistálo v hlavním městě Port Moresby: blízko místa, kde 4. července 1885 byla sloužena první mše svatá na Nové Guineji, sv. Otec celeb-roval dnes pro víc jak 50 tisíc věřících, kteří šli i týdně, aby ho spatřili. A den nato se odebral 500 km do vnitrozemí, do města Mount Hagen, ve výši čtyři tisíce metrů. Obě tyto mše svaté byly opravdu v „domácím“ stylu: oltář ve formě chýše, ozdobený koženými štíty, luky a šípy a tropickými květy, zpěvy doprovázené tamtamy, větrci, a ještě více tanečníci a tanečnice v obětním průvodu, s maskami a pomalovanými tvářemi a hrudi, oděni velmi „šetrně“: ani ženy neměly o mnoho víc než úzké čelenky, sukénku z palmového listu a rajčích per, náhrdelník a živůtek, taky jen z per či opičí nebo veverčí kůže. Jan Pavel II. plně respektoval místní obyčej, z nichž západníci by se mohli učit tomu pravému studu. Mše svatá byla díky za to, že až sem došla Kristova zvěst o spáse, a prosba za hojná domácí kněžská a řeholní povolání.

Závěrem kázání sv. Otec svolával Boží požehnání na jejich ostrovy a hory, a celou Guineu světil ochraně Panny Marie. Místní vyznavače animismu si získal zmínkou o dobrých a zlých duších: „svatý Michael, patron vašeho ostrova, je dobrý duch, je Boží přítel, at' vám pomáhá zvítězit nad Satanem a jeho pokušeními“. Při setkání s biskupy jim blahopřál k dosavadní evangelizační práci a vybízel k jednotě: jejich misionáři pocházejí z různých zemí, věříci jsou různí a

nesčetné kmeny, mluví 738 řečmi a nářečními, nechť je tedy spojuje jedna víra a jedno srdce.

Za zastávku na Šalamounských ostrovech byl zvolen ostrov Guadalcanal, smutně proslulý urputnými boji za druhé světové války. Není divu, že guvernér ostrova při přivítání papeže volal po zastavení pokusů s atomovými zbraněmi a že i Jan Pavel II. o bojích učinil zmínku v závěru kázání při mši svatě. Byla obětována za rozšíření víry; sv. Otec přehlédl dosavadní vykonanou práci, ale naznačil, co ještě misionáře čeká, nenahraditelnou pomoc jim v tom mohou poskytnout laici. Něčím novým byla zde návštěva ve vězení - splnil tak přání, se kterým se vězňové na něho obrátili.

Tajsko

Z Port Moresby ho letadlo unášelo k poslední zastávce v Bangkoku v Thajsku. Ve chvíli, kde se blížili vzdušnému prostoru Vietnamu, katolická rozhlasová stanice Veritas z Manily vyslala poselství „vietnamským bratřím a sestrám“: přání, ujistění úcty a sympatií a přání všeho nejlepšího. Zvláště se obracel k tamějším katolíkům: vyjadřuje svou lásku všem, kdo žijí v tíživých životních poměrech, modlí se, aby měli konkrétní možnosti vyznávat svou víru a podle ní žít, a v duchu jim všem žehná...

V Thajsku je katolíků jen něco přes 200 tisíc z 48 milionů obyvatel, kteří jsou z 95 % buddhisté; přijetí papeže pro novinaře bylo dost zdrženlivé, snad i s odstínem nepřátelství, ale přece jen zdvořilé. Po přivítání korunním princem na letišti Jan Pavel II. vykonal oficiální návštěvu u krále Bhumibola Aduladeje, jemuž blahopřál k nedávnému 34. výročí korunovace, u nejvyššího buddhistického patriarchy Vasana Tary, jehož předchůdce byl přijat ve Vatikánu Pavlem VI., a pak začal jeho vlastní program: mše svatá za světový mír - jsme v zemi, která je ohklopena státy, vzniklými z bývalé francouzské Indočíny, v nichž stále vládne neklid a z nichž statisíce hledaly útočiště právě v Thajsku; návštěva v uprchlickém táboře, svolání na pomoc uprchlíků, pronesené před hankogským diplomatickým sborem, a druhá mše svatá, při níž udělil kněžské svěcení 25 místním jáhnům. Kázání při mši svatě vycházelo z blahoslavenství o šířitelích pokoje; mír však není možný bez spravedlnosti a opravdové lásky k bližnímu; proto varoval před násilím, které je ve světě bohužel na postupu. V křesťanském pojetí života i

Our 100th Year

**SECOND
FEDERAL
SAVINGS**

**A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY**

**SAVING IS
CONVENIENT
HERE!**

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve, you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5780

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

bolest a utrpení má svůj význam - tu zřejmě chtěl pomprobit budhistický fatalismus; není znamením kletby, neopravňuje k fatalismu, spíše vede člověka k vykoupění, osvobození, když je spojeno s Kristovým křížem; Kristovo následující zmrtvýchvstání je pro lidstvo symbolem naděje.

Tábor Phanat Nikhom leží 90 km od Bangkoku. Je v něm na 17 tisíc uprchlíků vyhradně z komunistických zemí Vietnamu, Kambodže a Laosu. Sv. Otec tam jel autem. Přivítal ho místní biskup, který na pomoc uprchlíků založil zvláštní komisi, zástupci vlády a pomocných organizací a také Vysokého komisiátu OSN pro pomoc uprchlíkům. Na tři tisíce jich v sedě v prachu čekalo na papeže několik hodin. Trébas slunce jen pražilo. Jeho slova k nim, jak sám řekl, šla ze srdce: vyslovil jim svou účast, vybízel je však též, aby nepodlehli skleslosti a neztratili naději v lepší zítřek, a děkoval tájské vládě, pomocným organizacím i četným dobrovolníkům za vše, čím hledí zmírnit jejich utrpení. Jako svůj osobní dar nechal 50 tisíc dolarů, určených především nemocným.

„Drazí přátelé, věřte mi, že dělám co mohu, abych vám pomohl, a že židám o pomoc pro vás i druhé. Stojím vám po boku ve vašem utrpení a prosím Boha, aby vám dal sílu a abyste brzy našli pokoj, zabezpečení a stále bydliště a zakusili tak Boží lásku sami na sobě.“ končil.

Pravdivost svých slov dokázal ani ne za devět hodin, kdy mluvil k členům tájské vlády, diplomatického sboru a představitelům nekatolických církví; bylo to nově upěnlivé svolání na pomoc této oběti dnešní politické situace a také díky všem, kdo jim velkomyšlně poskytují pomoc.

Buddhistický patriarcha přijal papeže ve svém chrámu, na chvíli přerušil své rozjímání. Před vchodem do chrámu jak sv. Otec tak i kardinálové, kteří ho doprovázeli, si zuli obuv a jen tak vešli dovnitř. V projevu k tájským biskupům se Jan Pavel II. dotkl také otázky omamných látek - jejich země je bohužel jedno ze středisk světového pašování a obchodu s nimi: „Všichni lidé se musí dát do boje proti drogám, v Tájsku však katolická církev má zvláštní úkol vychovávat k lidské důstojnosti, k úctě k sobě samému, k duchovním hodnotám, k hledání pravé radosti, která sídlí v srdci a ne v pomíjejícím poznesení smyslu“.

Krátko před přistáním v Římě

přijal ještě novináře, kteří letěli s ním v letadle: jeho odpovědi byly nová výzva pomoci uprchlíkům z Vietnamu, odmítl jakéhokoliv politické vykládání svých projevů a nevyhloučil cestu do Ruska do Číny.

Z letiště se hned odebral do Vatikanu a k hrobu sv. Petra, aby knížeti apoštolů poděkoval za ochranu a pomoc při úkolu, který po něm zdědil: utvrzovat ve víře své bratry. Na náměstí sv. Damasa ho slavnostně přivítala Svýcarská garda - v první řadě stálo 23 nových gardistů, kteří 9. května přísabali, že budou chránit papeže až do prolití vlastní krve.

Jan Pavel II.

Z projevu sv. Otce v Koreji a Tájsku

Při obřadu svatořečení mučedníků

prostřednictvím apoštolů, prostřednictvím mužů a žen, kteří podávali svědectví o životě a smrti Ježíše Krista, o jeho radostné zvěsti a o jeho vzkříšení, se pravda o něm rozšířila nejdříve v Jeruzalémě, v celém Judsku a pak ve všech zemích a u všech národů. Vstoupila do dějin lidstva.

Pravda o Ježíši Kristu došla i do Koreji. Došla sem v knihách, přinesených z Číny. Podivuhodným způsobem Boží milost podnítila vaše učené předky napřed k intelektuálnímu bádání o Boží pravdě a o jeho Slově, a pak teprve je přivedla k živé víře ve Vzkříšení Spasitele.

Vaši předkové usilovně toužili po větší účasti na křesťanské víře, a proto r. 1784 poslali jednoho ze svého středu do Pekinu, aby tam byl pokřtěn. Z tohoto dobrého semene se zrodila první křesťanská korejská obec, obec zeela svého druhu, protože byla založena výhradně laiky. Tato nezkoušená církev, tak mladá a už tak silná ve víře, odolala různým vlnám nelibostného pronásledování. Ani ne za sto let se mohla chlubit už desetitisíci mučedníky. Léta 1791, 1801, 1827, 1839, 1846 a 1866 jsou navždy poznamenána krví vašich mučedníků a jsou navždy vryta do vašeho srdce.

První vaši křesťané, za

prvních padesát let, poznali jen dva kněze, kteří přišli z Číny, a to ještě jen po krátkou dobu; přesto tiito kněží dokázali modlitbou a bratrskou láskou prohloubit jejich spojení s Kristem. Nedělali mezi věřícími rozdíly, podporovali duchovní povolání a usilovali o co nejužší spojení s biskupem v Pekinu a s papežem v Římě.

Po léta prosili, aby jim bylo posláno více misionářů; konečně roku 1836 přivítali první misionáře, rodem z Francie. Také jména několika z nich najdeme mezi mučedníky, kteří dali život za věc evangelia a kteří budou prohlášeni za svaté při dnešní historické slavnosti.

Překrásný rozkvet dnešní církve v Koreji je vpravdě ovocem hrdinného svědectví mučedníků. I dnes jejich nesmrtelný duch je posilkou pro křesťany Umlčené církve v severní části země, tragicky rozdělené.

Jako římskému biskupovi a nástupci svatého Petra na Apoštolském stolci je mi dnes dopřáno být přítomen jubileu církve v Koreji. Už po několik dní jsem uprostřed vás jako poutník a jako biskup a papež vykonávám svou službu synům a deery milovaného korejského národa. Dnešní liturgie představuje vrchol této služby.

Tímto obřadem svatořečení, buďte si toho vědomi, blahoslavení korejské mučedníci jsou zapasáni do seznamu svatých katolické, světové církve. Jsou to plnoprávní synové a deery vašeho národa a vedle nich je tolik misionářů z jiných zemí. Jsou vaši předkové rodem, jazykem a kulturou. Současné však jsou i vašimi otci a matkami ve víře, v jediné víře, o níž podali svědectví tím, že pro ni prošli krev.

Od třináctiletého Petra Yu až k dvaasedmdesátiletému Marku Chongovi, muži i ženy, kněží i laici, boháči i chudí, pocházeli z prostého lidu i z vyšších vrstev, byli potomky neznámých mučedníků z předcházejících pronásledování - všichni zemřeli s radostí pro věc Kristovu.

Naslouchejme posledním slovům Terezy Kwomové, jedné z prvních mučednic: „Pán nebes je Otec veškerého lidstva a vládce nad všemi věcmi

stvořenými; jak mě tedy můžete žádat, abych ho zradila? Tomu, kdo zapře vlastního otce nebo vlastní matku, nedostane se přece odpustění ani na tomto světě. Tím více já nemohu zapřít toho, kdo je Otcem nás všech“.

A o generaci později Augustin, otec Petra Yu, prohlašuje s rozhodností: „Když jsem jednou poznal pravého Boha, není mi možné se ho zřici“. Jiný mučedník Petr Cho jde ještě dál: „I kdyby vlastní otec se dopustil zločinu, nikdo nemá právo se ho zřici a neuznat ho jako vlastního otce. Jak mohu tedy říci, že už neznám Otce na nebesích, který je tolik dobrý“.

A co odpověděla sedmnáctiletá Agata Yiová, když sdělili jí a jejímu mladšímu bratrovi živou zprávu, že jejich rodiče zapřeli víru: „Je věc mých rodičů, jestli se zřekli víry nebo ne. Co se týká nás, nemůžeme se zřici Pána na nebesích, kterému jsme vždy sloužili“. Po těchto jejich slovech dalších šest křesťanů se dobrovolně odevzdalo do rukou soudců a se postavilo mučednictví. Agata, její rodiče a oněch šest budou dnes prohlášeni za svaté. A jako oni ještě nesčetní, prostí, neznámí mučedníci sloužili Bohu se stejnou vírou a statečností.

Korejské mučedníci vydali své svědectví Kristu ukřižovanému a zmrtvýchvstalému. Oběti vlastního života se stali zvláštním způsobem podobni Kristu. Jako jeho smrt tak i jejich se stala začátkem nového života. A tento nový život se neprojevil výhradně na nich, ale rozšířil se i na jiné. Stal se kvasem církve jako živého společenství uče-

dníků a svědků Ježíše Krista. „Krev mučedníků je semě křesťanů“: tato slova z prvního křesťanského století mají své potvrzení před vašimi očima.

Kéž prostřednictvím tohoto svědectví je Ježíš Kristus cesta, pravda a život. Kéž tento slavný den se stane zárukou života a svatosti pro následující generace. Ježíš Kristus vstal z mrtvých a dnes žije ve své církvi. „Pán vpravdě vstal“ (Lk 24,34). Aleluja.

Právě jsme společně prožili nejšťastnější den, největší svátek celých dějin korejské církve. Naše srdce je přeplněno radostí. Budeme vůbec někdy moci dostatečně poděkovat Pánu na nebesích, Otci nás všech, a velebit ho za to, že vykonal tak podivuhodné věci v této své milované korejské zemi? A za to, že nám dal v těchto svatých mučednících tak zářivé vzory víry, neohroženosti a lasky? V tento tak slavnostní den je celá světová církev s vámi zde v Yuidu, raduje se s vámi a velebí Pána: Sláva na výsostech Bohu! Vaši předkové jsou dnes oslaveni slávou zmrtvýchvstalého Pána. Vydávali o něm svědectví až k smrti, byli připojeni k jeho kříži a mají nyní navždy účast na jeho nebeském životě. Sdílejí tak i Mariinu radost, radost té, která pod křížem s účastí přihlížela utrpení a smrti svého Syna, našeho Spasitele. Královna mučedníků se raduje s vámi.

Avšak přes tuto chvíli velké radosti nesmíme zapomínat na své druhé, kteří nemohli přijít, aby s námi sdíleli toto jásavé

(Pokračování na str. 16)

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnice;

sofory do kuchyně, pokoju, ložnice a koupelny; sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří a daeronu.

Velký výběr bedspreadů a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsluhujeme česky či anglicky

Máme 45-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST GERMAN RD., BERYN ILL. 60402

CH 1-1700

Hned naotroci obehodu p. F. Panenera

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁPKÝ

evropský výrobce sklenic a dědy a otec v Československu

PODROBNOSTI O LETOŠNÍ PASTÝRSKÉ CESTĚ

SV. OTCE

(Pokračování ze str. 15)

našeni: na bratry žijící v severní části země, ani na ty kteří žijí v Číně, to je v zemi, odkud přišlo na Koreu poznání Krista. Modleme se, aby i oni mohli vytrvale a pevně vydávat svědectví o víře. Maria, Matko nás všech, potěš je a posilni, pro modlitby nás, kteří tě tu vyzýváme jako svou nebeskou Matku. (Při poledním velikonocním „Královno nebes“)

V uprchlickém táboře Phanat Nikhom

Velmi jsem si přál, abych se s vámi mohl setkat za své návštěvy v Tajsku. Pobudu s vámi jen krátce, ale přesto tato návštěva má pro mne velký význam. Chci být, abyste vyvěřili, že náš slova překonávají všechny jazykové překážky. Mé srdce jde k vám.

Je to srdce bratra, který k vám přichází ve jménu Ježíše Krista, aby vám nesl jeho poselství soucitu, posily, útěchy a naděje. Je to srdce, které mluví a které vás chce každého zvlášť obejmout jako přítele a druhá. Srdce, které chce dospět ke všem, kdo trpí na celém světě a kdo sdílí a zakouší těžký osud a životní poměry uprchlíků.

Vyslechněte tato má slova, neboť mi vycházejí ze srdce. Chci, abyste poznali mou lásku k vám. Jsme opravu bratři a sestry, kteří patří k jedné a téže rodině. Jsme všichni synové a dcery jednoho Otce, který nás má tolik rád. Chci se s vámi rozdělit o vaše utrpení, těžkosti a bolesti, chci, abyste si uvědomili, že se někdo o vás stará, je citlivý vůči vašemu postavení a pracuje, aby vám pomohl, ulehčil, posílil vás, potěšil a dodal vám naději.

Mějte důvěru k sobě samým. Nezapomínejte nikdy na svou totožnost, že totiž jste svobodným národem, který má na tomto světě své oprávněné místo. Neztrácejte tuto svou

národní totožnost a osobost. Zůstaňte pevně věrni své vlastní kultuře, z níž se může i ostatní svět mnohemu naučit a tím vás i patřičně ocenit.

Neztrácejte naději do budoucna. Náš svět je v plném rozvoji. Potřebuje vás i váš přínos. Využívejte každou příležitost, která se vám naskytne, abyste se naučili některému jazyku, abyste se profesionálně zdokonalili a tím abyste se mohli sociálně lépe přizpůsobit národu, který vám otevře své brány a sám se obohatí vaší přítomností.

Několik zvláštních slov bych ještě rád řekl těm z vás, kteří jste katolíci. Bůh nikdy neřekl, že utrpení je samo o sobě dobrem, ale učil nás skrze svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, jenž trpěl a zemřel za naše hříchy, že spojíme-li své bolesti s jeho, Kristovými, nabývají hodnotu pro spásu světa. Ježíš Kristus, který třetího dne vstal z mrtvých, je základem naší naděje nyní i v budoucnu.

K diplomatickému shoru

Rád bych využil této příležitosti a připomněl vaši pozornosti problém nadmíru důležitý. Pomlčet o něm, by znamenalo stát se nevěrným tomu, co katolická církev učí o důstojnosti člověka a jak jednotlivci i národy mohou jednat na obranu této důstojnosti. Mám na mysli situaci uprchlíků, kteří nyní žijí v této zemi. Moje hluboké obavy o jejich blahobyt mě zavazují, abych o tom mluvil před vámi a otevřeně se zasadil v jejich prospěch.

Laskavostí tájské vlády jsem mohl dnes dupoledne navštívit uprchlický tábor ve Phanatu Nikhomu, kde se zdržuje na 17000 mužů, žen a dětí, kteří museli odejít ze svých zemí a hledat útočiště v Tajsku.

Bylo to pro mne něco hluboce dojímavého: zatímco jsem se díval do tváře tolika osob trpících, uvažoval jsem, že ještě další tisíce žijí v podobné situaci

v jiných zdejších táborech.

Mezinárodní společenství nesmí ignorovat tragický osud těchto statečných lidí, ale málo šťastných lidí. Svědomí lidstva si musí víc a více uvědomit špatnost této situace, tak aby se pro ni našlo patřičné, rozhodné řešení.

Bída těchto obětí nestálé politické situace a občanská válka je vskutku krajní po všech stránkách, takže není snadné si o ní zvenku udělat patřičný obraz. Nejen že ztratili všechnu majetek a práci, která jim kdysi dovozovala zjednat živobytí pro jejich rodiny a připravil bezpečnou budoucnost pro jejich děti; jejich rodiny byly vykořisťovány a rozptýleny: manželé jeden od druhého, děti od svých rodičů. Ve své vlasti zanechali hroby svých předků a tak v právním smyslu slova zanechali tam část sebe sama, a tak se stali ještě chudšími. Mnozí uprchlíci prošli velkým nebezpečím na své cestě po souši i po moři. Mnozí už byli vydáváni za ztracené, za zemřelé, čisto se stali obětmi nekalého vykořisťování. Tyto nesčetné oběti jsou vystaveny krutému osudu: brání se jim vrátit se do jejich země, nemohou však ani zůstat do nekonečna v této nynější situaci. Co si počnou? Dává jim cesta, na kterou byli donuceni se dát, opravdovou naději do budoucna?

Zoufalé volání těchto trpících mužů, žen a dětí o pomoc došlo sluchu jak v Tajsku tak i v ostatním světě u mnoha soucitných osob, které jim poskytují paprsek naděje. Rád bych při této příležitosti vyjádřil svůj obdiv a svůj dík všem, kdo pomáhají uprchlíkům za jejich pobytu v této zemi... I když nejsem s to uspokojit je ve všem, co potřebují, tato jejich méně šťastná bratři a sestry, svým činem a velkomyslným příkladem dokazují uprchlíkům, že nespouštějí ruce a že mají ještě důvod k naději, i uprostřed této nevyhovující tragédie.

Přece jen dosavadní úsilí zmírnit utrpení uprchlíků by nemělo být pro mezinárodní společenství oprávněním k tomu, aby se nevyřešil problém budoucnosti těchto osob. Zavržením hodnou zůstává skutečnost, že statisíce lidí muselo opustit svou vlast pro svůj rasový původ, pro svou národnost, pro své politické přesvědčení, pro svou víru, nebo protože jim hrozí násilí nebo i smrt z občanských bojů nebo politických nepokojů. Exulancií vážně narušuje lidské svědomí a normy sociálního života; jasně odporuje všeobecné chartě lidských práv a samému mezinárodnímu právu

Jak vlády jednotlivých států tak i mezinárodní společenství vůbec musí zaměřit svou pozornost k dlouhodobým politickým řešením tohoto komplexního problému.

Přemístít tyto osoby jinam nemůže být definitivní řešení. Tito lidé mají právo se vrátit ke svým kořenům, znovu vstoupit do své rodné země, již musí být zaručena národní svrchovanost a její právo na nezávislost a sebeurčení; mají právo na všechny vztahy kulturní a duchovní, které je živí a udržují jako lidi.

Konečně tento problém se nedá vyřešit, jestli se nevytvoří podmínky pro opravdové usmíření: mezi národy, mezi různými skupinami jednoho národa, uvnitř každé národnostní skupiny a mezi národnostmi. Jedním slovem, je naprosto nutné opustit si navzájem, zapomenout na minulost a spolupracovat na budování lepšího zítřka.

Ještě jednou tedy chci dnes opakovat své povolání k vládám a mezinárodním organizacím, aby rozmnožily a zesílily úsilí, aby uprchlíci, ať už jsou v Tajsku nebo kdekoli jinde, mohli být znovu přijati ve své rodné zemi; mají přirozené právo žít v ní v ovzduší svobody, lidské důstojnosti a míru.

Katolická církev ze své strany ujišťuje, že bude neustále podporovat jakékoliv iniciativy v tomto směru. Zaručuje dále svou neustálou ochotu, pokud je to v jejich sláhu, pomoci ve všem, co má za cíl znovunastolit spravedlivé podmínky a okolnosti, na něž každý uprchlík má přirozené právo a bez nichž není možný pravý a trvanlivý mír.

Kčž naše společné úsilí ve prospěch lidské osoby vlábi na sebe hojně pozhánání Boha, jenž je zdroj jakékoliv lidské důstojnosti a který k nám volá, abychom uznali tuto důstojnost jako její vzácný dar a abychom ji měli v úctě. Bůh buď vaši posilovat ve vznešeném poslání sloužit upřímně lidstvu.

V rozhovoru s novináři v letadle

Když mluvíme na obzoru lidských práv, hlavně náboženské svobody, neobviňuji přitom vlády žádné země, nýbrž vyjadřuji všeobecný lidský požadavek. A jestli některé vlády se cítí napadeny, je to možná proto, že mají pocit viny. Ti, kdo ze strany Svatoho Stolec jsou zodpovědní za informační službu, mají spojenými silami takto vysvětlovat tyto nevyhovující, aby nebyly vykládány politicky. Naším úkolem je sloužit národům tím, že jim budeme říkat pravdu a pranýřovat veškeré zneužívání moci a překrucování skuteč-

ností. Je pravda, hrozí nám nebezpečí, že nás nepochopí, ale ani přesto nesmíme mlčet.

Existují-li „mlčící církve“, je to čisto jen proto, že neplníme své poslání mluvit jejich jménem. Když za ně nemluvíme, jsou nám tyto církve nesmírně za to vděčné, tak tomu bylo např. po mé výzvě v Lurdech minulý rok.

Očekáváte nějakou konkrétní odpověď nebo nějaký konkrétní čin po svém poselství vietnamskému národu?

Ano, očekávám jen jednu odpověď, že totiž budou respektována práva křesťanů, práva katolíků, základní práva všech...

V Tajsku jste rozvedl politický problém uprchlíků...

Ne politický, ale lidský problém to je. Přirozené i politický, ale v tom smyslu, že je věcí politiků jej vyřešit, ale problém sám je problém zcela lidský, týká se lidí...

Jak odpověděla či odpoví tájská vláda?

Tájská vláda těm uprchlíkům za ostatním drátem, které jsem navštívil, dala místo, kde mohou žít. Ale problém sám je rázu mezinárodního a morálního. Nebylo by správné jej redukovat na problém politický. Nežijeme jen v politických kategoriích a vy, novináři, byste to měli vědět. Základní rozměr člověka je rozměr morální.

Centrálním bodem vaší cesty bylo - zdá se - usmíření mezi severní a jižní Koreou. Často jste o něm mluvil.

Ano, mluvil jsem o něm, protože je to velmi nutné. Jak jinak smýšlet o národu, který žije rozdělený. Deset milionů lidí téže rodiny, která se ocitla na dvou stranách, neví o sobě nic...

A co cesta do Ruska?

Rusové jsou moji bratři, můj jazyk je velmi blízko jejich jazyku. Když mluvíme snadno si rozumíme. Jsme bratři Slovane. Co se říká cestu do Ruska? Všechno je možné v záměrech Boží Prozíratelnosti.

A co Čína? Jaké jsou vztahy k čínskému biskupům?

S některými jsou naše vztahy normálního rázu. Co se týče těch, kteří se definují jako „vlástecká církev“, jde o vztahy, u jejichž základu je otázka eklesiologická, týká se podstaty církve.

A co vztah katolické církve v zemi, kde je menšinou, s velkými vyznávajícími náboženstvími?

Menšinou církve jsou rovněž církve silné. Skutečnost, že musí žít v prostředí, kde je tak živý lidský náboženský et, který není křesťanský, myslím je činnější, více uvědomělými ve svém křesťanství, ve své víře.

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salamy, klobásy, domácí salámy, paprikovaný slanina, tlacinka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunký. Chutné jaterničky a jelička každý den čerstvě. Naše specialita: moravské (číkánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL

35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK (mezi 35. a 36. ulicí) Telefon AS 8-8468.

Indrích Nermut: Psáno na cestách

Z historie jedné osady

Loňského roku, Památkový úřad ve státě Texas, prohlásil malebný a architektonicky zajímavý kostel Andělů Strážných ve Wallis za historicky významnou, úřady chráněnou stavbu.

Jde o kostel ve farní osadě, osídlené převážně našimi krajany, jejichž předkové do zdejší krajiny přišli jako přistěhovatelé před necelými stolety. Krátká historie, řeknete, ale bohatá na oběti, vykonanou práci a lásku. Je zajímavá i tím, že sem již přišla druhá a třetí generace „Moravců“. Jejich rodiče, kteří do Texasu přišli z horských chudých oblastí ze severní Moravy, Orlických hor a Vysociny, se rychle přizpůsobili texaskému klimatu a naučili se pěstovat zemědělské plodiny, které z domova neznali jako: bavlnu, kukurici, sóju a rýži. takže již v druhé generaci byli naši Moravci uznáváni za nejlepší rolníky Texasu.

Když byl po čase v hustě osídlených česko-katolických osadách nedostatek pozemků, počala se mladší generace stěhovat do míst ještě málo osídlených. Jedním takovým místem byla „Krásná“ a „Morava“ nedaleko Wallis.

Sem přišli v r. 1890 krajané od Fayette, Hostýna a Dubíny. Započali orat neplodné prerie, které se v době dešťů měnily v jezera, a proto nově založené polnosti musili též hlubokými příkopů odvodňovat.

Vzdor počátečním hospodářským nesnázím postavili si Moravci již v r. 1892 školu a zásluhou misionáře Otce Karla Kačera byl ustaven spolek sv. Josefa (bratrské pojišťovací jednoty) K.J.T. v Krásné. Sem dojížděli sloužit jako misionáři kněží: Chroměk, Laski, Přidal, Pruss a jiní duchovní Otcové.

Na přelomu století bylo v Krásné a v okolí Wallis asi 30 česko-katolických rodin, které si s nemalými obětmi postavili ve Wallis vlastní kostel, zasvěcený Andělům Strážným. První služby Boží se konaly o velikonočních r. 1900, ale již o několik týdnů později - 9. května t.r. byl kostel rozmetán a úplně zničen cyklonem a osadníci zůstali s hromadou trosků a velkým dluhem. K dovršení katastrofy 8. září téhož roku přibyla se velká bouře, která zničila slibnou úrodu bavlny. Další bouře a cyklony postihly zkoušenou osadu v r. 1901.

Přes tyto pohromy postavili si osadníci v r. 1904 kostel nový,

ale menší než předešlý. Je až dojemné a poučné číst ve starých zápisech jak farníci darovali pozemky a peníze na kostel, školu, hřbitov, zvony, oltář, okna a vše co bylo potřeba.

První sídelní farář ve Wallis byl v r. 1909 jmenován dp. František Machan; krátce po něm sem přišel dp. Václav Demel. To již byl dosavadní kostel malý pro 75 českých rodin. Proto se osadníci rozhodli stavět kostel nový dle plánů architekta Diehmanna ze San Antonio. Za neúnavné činnosti dp. Demela a velkým finančním obětmi postavil kostel místní stavitel M. Bujnoch. První služby Boží byly slaveny v ještě nedostavěném kostele o vánocích r. 1913.

Kostel je vybudován v neogotickém slohu a je v něm místo pro 450 lidí. Pečlivě udržován zachoval se v plné kráse až do dnešních dnů. Nikdy nezapomenu na první dojem když jsem do něho vstoupil. Vzdušná a světlá budova, na stropě malované obrazy českých patronů svatých Cyrila a Metoděje, Víta, Václava, Vojtěcha, Sigmunda, Jana Nepomuckého, Norberta, Kosmy a Damiána, Prokopa, Benedikta s bratřími, Klementa, Jana Sarkandra, Ludmily a bl. Anežky České. Všecky obrazy označené jmény a s prosbou „Oroduj za nás.“

Po celé délce chrámové lodi jsou rozmístěna okna s lomeným gotickým obloukem, s uměleckými malbami na skle a se jmény darečů jako: Spolek sv. Cyrila a Metoděje, Sbor sv. Víta, Spolek sv. Josefa a jmény rodin farníků, které věnovaly jednotlivá okna - často k uctění památky svých zemřelých rodičů. S dojetím čteme jména: Pazderný, Pustějovský, Holub,

Úvodem.

Až budeš číst tuto knihu, bud' milosrdným ke mně, ať v slunném zrodila se Jihu, má přec své stránky temné.

Mé básně slov to nehledaných jsou prostičké a nuzné, nejsou to verše povolaných, ni ódy krásy luzné.

Já v žití sbírala je vřavě, s vědomostí jsem se rvala, co šlín dát by mohl bravě, já s obětmi jsem dala.

Všem s hrdým čelem pítznávám se, že z prostého jsem lidu, že poznala jsem život v krásě a znám i jeho bídu.

A tak tu najdeš v místě mnohém radosti, žalu stopy, v ironii pak verš strobem se pravda líp pochopí.

Ať již se tobě verše tyto nalvň, či krásné zdají, oo v duši bylo, je v nich skryto a hudbu srdce tají.

Václavský, Raška, Zurek a Krejčířik. Na levé straně oltáře je okno s obrazem sv. Václava a na pravé straně s obrazem Panny Marie. Obě okna věnoval dp. V. Demel na památku svých zesnulých rodičů.

Tím, že kostel byl převzat do ochrany texaského Památkového úřadu, zůstanou pro budoucnost uchráněny i naše české památky a nápisy v něm.

Jak silný byl krajanský život ve walliské farnosti dokazuje, že v r. 1922 jen každou čtvrtou neděli v měsíci tam bylo kázání v anglické řeči pro ty, kteří nerozuměli česky.

Obětavý kněz dp. Václav Demel zemřel 21. března 1922 v poměrně mladém věku - pouhých 45 let. Po něm převzal duchovní správu stejně obětavý kněz dp. Pavel Němec, který zde sloužil až do své smrti 1. prosince 1940. Oba tito zaskoužili

Kostel Andělů Strážných ve Wallis, Texas

duchovní pastýři jsou pohřbeni na místním hřbitově pod velkým oltářním křížem.

Stojí za zmínku, že v r. 1937, slavil dp. Němec, 25. jubileum vysvěcení na kněze. Vděční osadníci mu připravili velkolepou oslavu, a známá texaská lidová básnička Marie Nováková napsala o něm a jeho pastorační práci několik básní. Sami vděční osadníci mu darovali auto (Chevrolet master six sedan).

Nynější velmi oblíbený walliský farář je tam od r. 1976 a jmenuje se dp. Michal Krol. Za jeho vedení došlo k velkému zvelebení jak kostela, tak školy a spolkových místností. Nové varhany byly pořízeny za jeho správy v r. 1981 - tedy před 3 roky a po pětiletém působení Otce Krola ve Wallis.

Z rodin našich krajanů ve Wallis vystudovali a byli vysvěceni na kněze v r. 1938 dp. Benjamin Holub a v r. 1975 byl v Římě vysvěcen dp. Patrick

Zurek. Šest mládých žen z této farnosti se rozhodlo pro klášterní život, jsou to sestry: Agatha Dusek, Julie Anna Kožuch, Reynalda Losak, Sofie Anna Polášek, Marie Ellen Šmajstrla, a sestra Alfonsa z Ligouri Zalesák. To je nejprůsvědčivějším důkazem jak opravdově a hluboce se žilo křesťanství v rodinách našich krajanů, usudlých ve Wallis, kde měli jejich předkové tolik počátečních těžkostí a přírodních katastrof. Dokázali se však obětovat, nezoufat, pracovat dále a Bůh jim požehnal.

* * *

Básnička Texasu

Za mé poslední návštěvy ve Wallis dovedl mě pan farář Krol za známou obětavou krajanskou pracovníci paní Marii Slaninovou. Zastihli jsme ji v plné práci, ale udělala si pro nás čas a vyprávěla nám o své činnosti, a na naše přání též o (Pokračování na str. 18)

**K-H
Auto
Repair**

**NOVA KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.**

6619 - 21 W. Čermakova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

**STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULIN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * všechny opravy aut všech značek
- * odvoz nepohyblivých aut
- * duchodům je po správce na písmu doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

1959 25 LET 1984
profesionální cestovní služby
**HLAVNÍ SKUPINOVÉ ODLETY DO PRAHY
A BRATISLAVY z Chicaga neb New Yorku**
za nejnižší ceny

5. července, 2. srpna, 6. a 16. září
na 16, 23 nebo 30 dní pobytu.

LETNÍ VÝLETY: 1 týden pobytu, letenka, hotel
a přeprava zavazadel

Freeport	\$349.00	Orlando	\$229.00
Nassau	\$349.00	Jamaica	\$389.00
Cancun	\$289.00	Acapulco	\$399.00

Hawajské ostrovy: 1 týden pobytu \$709.00 2 týdny \$789.00.

Las Vegas special: 3, 4, neb 7 dní pobytu od \$254.00.

New Orleans World Fair autobusový zájezd na 9 dní, odjezd z

Berwynu 24. zář. Cena jen \$598.00.

Reservace a letenky provádíme na Computer systému.

Pojistím na \$100,000 s každou letenkou zdarma.

ZAVOLEJTE O PODROBNÍ INFORMACE

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6505 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Psáno na cestách

(Pokračování ze str. 17)

svě nezapomenutelné matce Marii Novákové.

Tato dnes již zesnulá vlastenka a hluboce věřící katolička se narodila 12. ledna 1892 jako nejmladší z devíti dětí rodičům Františku a Kateřině Kunčarovým z Havříčků u Uherského Brodu na Moravském Slovácku.

Je již zapomenuto zda to bylo ze zklamání mladého srdce nebo z touhy poznat svět, proč devatenáctiletá Marie opustila rodný kraj a v r. 1911 započala nový život v Texasu. Zde se do roka provdala za Vojtěcha Nováka. Později spoluvlastnila farmu, pracovali, podnikali a jejich manželství bylo požehnáno šesti dětmi. Tedy život naplněný prací a starostmi. Přesto, tato citlivá žena, ve volných chvílích, kterých bylo asi poskrovnu, pilně četla, vzdělávala se a psala básně. Po více jak 20 letech uveřejňovali její básně v katolických novinách: v texaském „Našinci“, „Novém domově“ a v St. Louiském „Hlase“ a „České ženě.“ Právě před 50 lety 23. července 1934 vlastenecký kněz dp. Josef Kunc, farář v East Bernard, vydal její sebrané básně v úhledné knížce pod titulem: „Pod texaským nebem“. Shírka je rozdělena do devíti námetových okruhů a to:

1. Vzpomínky na mládí; 2. Co život dal; 3. Dojmy a nálady; 4. Věřím, a proto zpívám; 5. Ježíši Kristu; 6. Panně Marii; 7. Písně; 8. Věnování a příležitostné básně; 9. Všechno!

Se zájmem pročítám tyto před více jak půl stoletím napsané verše a s úctou vzpomínám na zasloužilou vlastenku a křesťanku, která svůj život zasvětila obětavé práci pro rodinu a krajinu pod jižním texaským nebem.

Citlivé srdce, skvělý pozorovací talent ženy narozené v bohumilém vinařském kraji Moravy, dovedly posoudit přednosti a svízele jejího nového domova Texasu.

Drsnost krajiny, duševní zatrpkllost mnohých soukmenovců, pocit opuštěnosti v cizině, únava ze života, ale zase naděje a víra v Boha, práci vlastní a snažení místních krajanů a sousedů, to všechno vyčítáte v jejích verších.

Proto v tomto čísle „Hlasu národa“ uveřejňujeme její úvodní básně k vydání sbírky „Pod texaským nebem“ a i v budoucnu otiskneme pro naše čtenáře některé z básní Marie Novákové, protože ještě po dlouhých letech mají přívab mládí a výstižně popisují život našich texaských Moravců.

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadettě

(Pokračování z min. čísla)

Letošní rok je nejhorší rok v celé dosavadní kariéře císařského státního návladního Vitala Dutoura. Začalo to v únoru s tím tvrdohlavým nachlazením. Rýma trvající celé týdny a napuchlý, červený nos nejsou věru způsobily k tomu, aby upevnily nevědomí panovačného muže. Potom přišel onen zvláštní výslech s Bernadettou Soubirousovou, při kterém utrpěl Vital Dutour první porážku. Dobrý právník dovede přesně rozlišovat úřad a život. Kam by došel, kdyby osud každého obžalovaného a pochybnosti o tom, jestli ten nebo onen úsudek správný, zanechaly v jeho mysli stopy? Pánové od soudu si musí co nejdříve osvojit umění, odhodit všechna strastiplná břemena, která jim ukládá jejich povolání, solva vyjdu ze soudní budovy. V tom se přirozeným způsobem podobají lékařům, kteří také nemohou u každého smrtelného lože ronit slzy. Vital Dutour dovede s bezpečnou rutinou již na prahu vyšetřující síně nebo úřadovny zapomenout na výslechy, které se tam konaly. Ale na výslech s Bernadettou Soubirousovou nezapomněl.

Ten ho páli ještě dnes, ač je tomu už půl roku. Připadá mu, že byl tehdy vyslýchán místo vyslýchajícím a že ta netečná, nedotknutelná, nezachytitelná bytost ho vlastně vyzývala, aby změnil svůj život. Musíme k banalě císařské státní prokuratury doznat, že Dutour je už několik neděl hluboce rozrušen. Z tohoto rozrušení, ne z filosofických důvodů, vyvěrá jeho rozhořčenost, ba jeho nenávisť vůči Bernadettě Soubirousové, vůči Panně, jeskyni, zřidlu a celé historii zázraku, která mučí jeho nervy i ve spaní.

Pohádal se proto i s pány od svého stolu ve Francouzské knihárně, s Estradem, s Dozousem, s ředitelem Clarensem a ještě s několika jinými, kteří jsou buď na vabách anebo přešli bezvýhradně do tábora mysticismu, jako na příklad berní správce. Na druhé straně není však Dutour zrovna hrdý na banální společenství v smýšlení a takovým panem Duranem a jemu podobnými.

Restaurace a kavárna znamená pro starého mládence, který je vinou nevyzpytatelného úradku justiční správy nucen žít na velké vesnici, náhradou za domov, rolninu, divadlo a kultivovanou zábavu. Dutour opustil příjemnou společnost, v níž se dříve pohybovali čili duchové, a sdílil společnost nudného Jacometa i několika stejně nudných právníků a posádkových důstojníků.

Po té neodpuštělné neohrabané příhodě se zjednaným agentem, za kterou se stydí až do hloubi duše a která navzdory všem utěšením našla cestu do novin, dostal Dutour od vrchního státního návladnictví v Pau ukrutný nos. Po vzpouře před jeskyní, při které byl zraněn četník Bellache, je Dutour osobně oběsán do Pau. Jeho představený Falconnet, již starší pán, spráskne ruce a zavře:

„Císař si trpce stěžuje na justici. Dostal jsem od ministra neslýchaný dopis. Takhle to dál nejde. Já nesedím u pramene. Vy sedíte u pramene. Dělejte něco, pane!“

Dělejte něco, pane! Dělejte něco, pane! Tuto melodii vydupávají poštovní koně, když se Dutour vrací do Lura.

Ale co? Falconnetovi se to předpisuje! Státní návladní dá nastoupit všem četníkům a policistům a důtklivě jim přikazuje, aby pozorně odposlouchávali všechny hovory lidí, kteří se u jeskyně scházejí. Každého, kdo by proneal pohrdavý výrok o vládě nebo se snad dal strhnout k nějakému zrádovskému slovu, ať bez milosti zatknou.

Hned druhého dne se objeví před císařským státním návladním, v jehož kanceláři právě dlí komisař Jacomet, vítězoslavně malý Callet a první zatčenou. Je to jistě Cyprina Gestaová, dáma z dobré lidské společnosti, přítelkyně paní Milletové a jejích kruhů. Callet má pífku na lepší společnost vůbec a na paní Gestaovou ohzvlášť.

„Ta ženská tvrdila, že ty škandály dříve nepřestanou, dokud elmuř a císařovnou nepřijdu osobně k jeskyni,“ kváká chraptavě.

„Je to pravda, madame?“ ptá se Dutour.

„Ano, doslova,“ přikývne Cyprina Gestaová, boubelatá třicátnice s nejspokojenějším výrazem na světě. Tento klid osoby, zatčené z moci úřadu, státního návladního vydráždí.

„Domníváte se opravdu, že Veličenstva přijdou k jeskyni, kterou jejich vlastní vláda uzavřela?“

„Pane, jsem pevně přesvědčena, že se Veličenstva na svou pošetilou vůli vykašlou a vydají se v blízké době na pout“ k jeskyni Massabielle . . .“

Při této výsměšné odpovědi ztratil Dutour, státní úředník s tvrdou kůží, hlavu. Jako když ho něco osudného posedne, vymstí se se židle a zařve:

„To je urážka Veličenstva! Zažaluji vás pro urážku Veličenstva!“

„Zažalujte,“ řekne paní Gestaová a dokonale ironií. „Smím se ptát, v čem ta urážka spočívá?“

„V tom, že přirovnáváte duchovní kvality Veličenstev k svým vlastním, madame!“

Ztratil-li rozum člověk rozumný, není mu pomoci. Citový život, až dosud přesně ovládaný, mstí se pak překvapujícími výbuchy. Vital Dutour, celý zelený, jak se v něm žluté rozlévá, tu směšnou žalobu na madame Cyprinu Gestaovou skutečně podá. V krátké době dojde k veřejnému přelíčení před smířčím soudcem Dupratem. Za halasu veselého a škodolibého smíchu hustě natlačeného auditoria je Duprat, přítel císařského státního návladního, nucen obžalovanou Cyprinu Gestaovou osvobodit od přestupku urážky Veličenstva, a tak tak že ji může odsoudit k obvyklým pěti frankům pokuty.

Dutourova posedlost nezná mezí. To, co se nezdařilo v Lurdech, zdaří se snad v Pau pod dohledem pana Falconneta. Státní návladní podá odvolání proti tomuto osvobozujícímu výroku. Proces přejde na vyšší instanci do Pau. V den přelíčení musí Cazenave vsunout do provozu druhý poštovský vůz, protože veliký zastup veselých žen v letních šatech, které se smějí a žertují, si nedá vzít, aby zločinku nedoprovázel. Dělaží, jako by jely na slavnost. Dámy si přijdou dokonale na své. Vyšší instance osvobozující výrok nejen potvrdí, ale dokonce zruší i ono malé odsouzení k pokutě. Vrchní státní návladní Falconnet prohlásí před svědky:

„Chudák Dutour by potřeboval psychiatrisace desetkrát spíš než celá Bernadetta Soubirousová.“

Zlomen se plíží císařský státní návladní po své kanceláři. Rána, kterou si, sám přivodil, je nezhojitelná. Zesměšnil se v novinách a věru nejen v těch „klerikálních“, ale i v ostatních. Jeho kariéra je patrně u konce. Pro všechny časy zatracen na nejzapadlejší venkov, zní rozsudek. Kdykoliv jde okolo zrcadla a mimovolně se v něm zahledne, štitivě se zašklebí.

Za to Callet, kouzelníkův uředník, se nedá odstrašit. Už za týden přirukuje s novou obětí. Tentokráte je to pompézní dáma s rozložitou zvonovou krinolinou. Hnědé hedvábi. Fialový slunečník. Plavé vlasy vyčesané vysoko s čela, na nich se vznášejí klobouček z květin. S důrazem klade Callet Dutourovi na stůl objemnou láhev, příslušné corpus delicti.

„Ta dáma si nabírala vodu z pramene,“ zahazuje malý strážník svou obžalobu, „a nechtěla mi láhev odevzdat. Potom si na kraji jeskyně trhala květiny a trávu a nedala se odehnat . . .“

„Jak se jmenujete, madame?“ začíná Dutour unuděné výslech.

„Bruatová,“ prohlašuje dáma s poněkud rozpačitou prostotou lidí, kteří by nejraději své zvukné jméno zamlčeli.

„Madame Bruatová?“ vzhledne státní návladní. „Bruatová? Jsle snad v příbuzenském vztahu k admirálu Bruatovi, bývalému ministru námořnictví?“

„To je můj muž,“ řekne dáma.

Vital Dutour zaraženě vstane a přisune k ní židli:

„Račte se laskavě posadit, milostivá pani.“

Paní Bruatová odmítá:

„Byla jsem zatčena. Tento pán mě vedl přes celé město. Nechci, aby se se mnou zacházelo jinak než s ostatními obžalovanými. Smím zvědět, co se mi klade za vinu?“

Holohlavý Dutour dělá dojem člověka krajně vyčerpaného.

„Milostivá pani,“ řekne polohlasem, když byl mrknutím očí zaplašil Calleta z místnosti, „nosíte slavné jméno. Váš manžel stojí císaři blízko, jak všichni víme . . . My, úředníci tohoto města, vedeme již kolik měsíců jeden z nejsilnějších zápasů tohoto století. Vedeme tento boj z příkazu císařské vlády s plným vědomím a se souhlasem Jeho Veličenstva. Jistě, politicky velmi různorodé kruhy si berou halucinaci slabomyslné dívky a pověsti o domnělých vyléčeních za kýžený podnět, aby zasáhly císařskou vládu a tím i samotného císaře, a to v nejslabším bodě vládnoucího systému. Mám na mysli ony výjimečné zákony, o něž se přítomná vláda opírá. Utrpěli však autorita, opírající se o výjimečné zákony, sebemenší škodu, octne se v povážlivé tísni. Abychom tuto absolutní autoritu uchránili od nebezpečných porážek, uzavřeli jsme massabielskou jeskyni . . . A teď k nám přicházejí dámy, jako jste vy, milostivé pani, příslušnice nejvyšších kruhů císařské Francie, a ukazují lidu, že samy touto nejvyšší autoritou pohrdají, že se jí vzpírají. Madame, poradíte mi, co máme dělat?“

„Podejte na mne žalobu,“ usmje se paní Bruatová, „třeba pro urážku Jeho Veličenstva . . .“

Dutour spolkne toto otrávené bodnutí, ani nemrkne a po delším mlčení prohlásí:

„Jsem nucen požadovat od vás předepsanou pokutu — pěti franků. Zaplatíte ji příslušnému policejnímu komisaři . . .“

„Milerád, pane! A sto franků vám přidám pro chudé. Tak

— a teď mi dejte mou láhev."

"Láhev zůstane zde, milostivá paní," podotkne státní návladní.

Dáma se maličko pousměje:

"Myslím, že ne. Naplnila jsem ji na příkaz vysoce postavené osoby..."

Dutour je pevně odhodlán v tomto bodě nepovolit. Škubne rukou a přitáhne si láhev blíž k sobě.

"Koho -- smím-li se ptát?"

"Jedliho Velečenstva chofuvny Eugénie," řekne paní Bruntová. "Mám čest být chůvou korunního prince."

Dutour, žlutý jako citron, jí láhev přisune:

"Račte si ji vzít, milostivá paní!" A bez jakéhokoli omlouvání doloží: "Byl bych věru osel, abych v tomto slabomyslném světě samojediný plnil povinnost."

Kapitola třicátá pátá

PANÍ PREMÁHA CÍSAŘE

Císařova okna vedou na Atlantický oceán. Hřmění přílivu doléhá až do pokoje, neboť letní vila v Biarritzu stojí vysoko nad útesy. Ač je vlahá zářijová noc, nejsou okna otevřena. Hustý kouř cigaret se válí v pokoji a shromažďuje se kolem korunních lustrů a okázalých petrolejových lamp, stojících na obou pracovních stolech. Těto osamělé hodiny mezi půlnocí a jednou hodinou zrána si císař neobyčejně váží. Jako tak mnohý silný ku-

řák usíná i on těžce a pozdě a jeho duševní jasnost a produktivnost se obvykle po půlnoci stupňuje. Pro nejmocnějšího pána přítomného světa je tato chvíle chvilí snivého plánování.

Nazhloutlý obličej padesátníka, na jehož lících je vždy znát podivně uhlazený lesk, je ochablý a rozbrázděný. Černé, nabarvené vlasy, většinou pečlivě rozdělené a zleva doprava sčesané do čela, jsou necladně rozčuchány. Konečky kníru, přes den řízně natažené a pomádou utužené, jsou nepravdělně zplhlé. Panovník má na sobě pohodlný hedvábný župan a měkké domácí trepky. V takovém nehlíže utvářet v rozjímavém klidu budoucí osudy kontinentu, to vyvolává svědivě lhbý pocit moci.

Napoleon III. přechází v rozlehlém pokoji mezi dvěma pracovními stoly, tak jako by za nimi seděli neviditelní tajemníci démonů, kterým on noc co noc diktuje Ordre de Bataille tohoto století. Na větším stole leží mapa horní Italie, posetá tajuplnými značkami červeného, zeleného a modrého inkoustu. Byla přiložena k pětikrát započtenému plánu polního tažení generálního štábu, který včera přinesl ministr války osobně do Biarritzu. Svět dosud netuší, že se věc v Itálii už tak dalece podařila. Dokonce i onen velký savojský muž, hrabě Cavour, je zatím ponecháván v nejistotě, aby se na jejím pozvolném ohni stal povolnějším. A noviny píší zatím o císařově moderním smýšlení a o jeho těsném vztahu k přírodě: to se zřetelem na každodenní koupele a vydatné plavecké výkony v moři.

(Pokračovam prste)

Independent Ethnic Americans for Reagan

111 East Wacker Drive, Suite 515
Chicago, Illinois 60601
☎ 312-235-9800

DECLARATION OF PURPOSE

In the age of colonization and imperialism, many new nations were formed, peopled in the most varied of methods. Some colonies were settled with prisoners, some with soldiers, some with bureaucrats and aristocrats. These nations have suffered from tyranny, invasion, and destruction over the years. The land was fine, the people were not.

One nation, however, grew and prospered from amidst that colonial turmoil. One nation, placed between the oceans, drew the greatest resources from all other countries. The knowledge, the technology, and the experience of the entire world were incorporated into this new land, and a new form of government was designed to accommodate these building blocks of civilization. The greatest resource of all, however, was and is, the people themselves, the Americans.

While other lands had settlers forced upon them, often the lowest, least imaginative members of society, this nation drew the greatest to itself. America's colonists were inventors and farmers, writers and readers, statesmen and merchants, manufacturers and artists. America drew a collection of the world's most creative, most productive, most valuable persons. They came because their creativity had been stifled in their places of birth; they desired an open land, a new frontier to conquer and beautify with their labor. These colonists wanted a land of opportunity, of possibility, of liberty. They desired to be free; they were destined to be Americans.

These colonists escaped the oppression of their homelands; they departed from the stubborn, foolish governments of old countries, in favor of the openness of the new. Today, the United States is a world power because of these great Americans, who left a legacy for the world by developing this nation we are blessed to be living in today.

The process continues. The flow of immigrants has gone on, virtually unabated, for two hundred years; ever contributing to the growth and improvement of America, their adopted homeland. Immigrants have always been America's greatest work force, most anxious to succeed, most hungry for the prosperity that is attainable only in this great country. Today's immigrants are doctors, scientists and entrepreneurs, coming to our country from

the tyranny of communism and socialism, and wishing to pursue, to the benefit of all, the American dream.

We proudly announce the formation of the "Independent Ethnic Americans for Reagan", - an association of proud Illinoisians from all ethnic backgrounds and all walks of life, who have united to support the reelection of Ronald Reagan, our beloved president.

We are immigrants and the sons of immigrants. West Europeans who fled poverty, Central Americans who escaped revolution, Eastern Europeans who ran here from Communism. All of us perceive a common feeling that Mr. Reagan empathizes with our respect for the wondrous liberty which makes this nation great.

For half a century, forces were in motion to reduce that blessed freedom we so cherish, and indeed to make smaller the differences between America and the countries from which we, or our forebearers, fled. Creeping socialism, under the guise of liberalism, has infested our nation and we have watched in dismay as the familiar scenes which destroyed our homelands, or the homelands of our forebearers, are played out once more before our eyes. Higher taxes, weaker defenses, a welfare state, the dissolution of a once strong economy...all of these are the telltale signs of the decline of a government. In 1980, however, we rejoiced at the election of a new president willing and able to set the country back on the road to greatness.

We are speaking as those who have either experienced or whose forebearers have experienced the road to ruin in other lands, both near and distant.

We know that it must be stopped, and we are confident that Mr. Reagan knows how. A strong defense is needed to protect our country and our interests, for as Ronald Reagan himself has said, "We have been in five wars in the last century, and not one of them came about because America was too strong."

We need to spur on the economy, with lower taxes and fresh incentives, and an end to the welfare state, so that when business is able to provide jobs, the people will be willing and eager to fill them.

We support President Reagan's foreign policy, for he understands, as do we, the threat from totalitarianism, best exemplified by the Soviet Union and its surrogates around the world. His understanding of this menace has helped to restore America's role as the leader of the Free World, as it promotes peace through strength.

We encourage our fellow citizens, regardless of ethnic background or race, or religious convictions, to join with us in our support of Ronald Reagan, one of the greatest leaders this century has known.

APPLICATIONS FOR FREE WEATHERIZATION PROGRAM AVAILABLE NOW

Applications for the city's free Weatherization Program are available now, according to Brenda J. Gaines, Commissioner of the Department of Housing. "Don't wait until the last minute to apply if you want completed by fall," urged Gaines. "The Weatherization Program can make a real difference to your heating bills this winter," said Gaines.

The Weatherization Program provides caulking, weatherstripping, installation of storm windows and doors and other minor measures for income eligible homeowners and renters throughout the city. In order to qualify, income for one person cannot exceed \$6,225 annually; a family of eight cannot earn more than \$21,450 annually. Special provisions are made for larger families as well as families receiving Aid to Families with Dependent Children (AFDC), Supplemental Security Income (SSI), and Aid to Aged, Blind, and Disabled (AABD).

Owners, as well as renters who have the approval of the owner or agent of the property, may apply. Both single family and multi-family buildings are eligible.

Applications are available at the Department of Housing, 318 South Michigan Avenue; for more information, call 435-6205.

Czech Catholic Archives

The School Sisters de Notre Dame of Omaha, Nebraska are about to engage in an archives project at the cost of great personal sacrifice for them. Our Czech Catholic people of the several states are eternally grateful to the good nuns for this fine work they are so generously undertaking. This work is of deep significance for Catholics of Czech ancestry in this country. The Catholic Workman Association, having the same cultural and religious roots, is encouraging the good sisters in this work and urges all Catholic Workman members and branches to give generous financial support to this splendid project.

Please send your check to:
School Sisters de Notre Dame
3501 State Street
Omaha, Nebraska 68132

VOICE OF THE NATION

SOKOL-CZECHOSLOVAKIA and the MODERN OLYMPIC GAMES

Dr. Miroslav Tyrš, the founder of the Sokol Movement, was an ardent student of ancient Greece and their Olympic Games. This study of Greece gave Tyrš his inspiration for Sokol and the Sokolslets. In 1868, he published his book entitled „Olympic Homage“ which vividly described the ancient Olympic Games.

As the Sokol Movement grew the fame of its gymnasts spread. Dr. Josef Scheiner, the gifted Sokol leader, foresaw the importance of making contact with Western Europe, especially France. He led the Sokols into the International federation of Gymnasts. Sokol excursions, delegations and competitive teams visited the towns of Nancy, Lyon, Perigeux, Paris, Nice, Arras, Brussels, Verviers;

Chaux de Fonds as well as Luxemburg, Turin and London. As the name „Sokol“ became known so also were the „Czechs“.

Czechoslovakia's first President, Thomas G. Masaryk said „I underestimated the international activities of the Sokols, until I lived in foreign lands during the war, when I soon found out that in many cases the only thing that was known about us was that we had the „Sokols“ who conducted the magnificent „Slet“.

The Czech Professor Dr. Jiri Guth-Jarkovsky assisted Baron Pierre de Coubertin in reviving the Olympic Games and became a founding member of the International Olympic Committee. He met Baron Coubertin in Paris in 1891 while he was there on a physical training trip. He founded the Czech Committee for the Olympic Games in 1896.

He was a Sokol Member whose name appeared on the 1901 and 1907 Prague Slet Committee roster.

The Czech Olympic Committee sent contingents of athletes to the 1900, 1908 and 1912 Olympic Games.

It was the supreme Olympic body which recognized the independence of the Czech nation even before it was restored „de facto“ following the First World War. The result achieved by Czech athletes were counted separately from those of the Austro-Hungarian Monarchy.

„The government in Vienna intended to dissolve the independent Czech Olympic Committee. The Austrian Monarchy official, Count de Reverte, demanded that the Czech delegates should leave the 1914 Paris Congress of National Olympic Committees. Baron de Coubertin insisted that the Czech Olympic Committee, as one of the oldest national committees, had the right to an independent existence. The Czech delegation remained at the Congress.“

Soon after the Congress, the First World War broke out. During the war the Sokol became the core of the revolutionary army that was to give the Czechs and Slovaks their independence. On November 5, 1918, the pre-war Czech Olympic Committee was replaced in Prague by the Czechoslovak Olympic Committee.

The International Olympic Committee met in Prague in May, 1925. Baron Pierre de Coubertin tendered his resignation as I.O.C. President at this Congress. Coubertin wrote in his „Olympic Memoirs“: „It was most just to honour the magnificent city of Prague, one of the most beautiful and most famous cities in the world, with organizing the Congress. So many historical events, often tragic and always profoundly human, are linked with the name of this city. And I, who since the beginnings of the Olympic movement added the Czechs to it and indefatigably defended their rights, was pleased that it was here in Prague that my office as President of the International Olympic Committee terminated. Thereby I also wanted to express my gratitude and loyalty to my faithful assistant and friend, Jiri Guth, today the sole member of the first Committee!“

Paul Lebloch

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

PERVERSION OF GOVERNMENT

One of the greatest tragedies of over-extended government is its transformation from an instrument designed to insure justice to one which promotes injustice. This occurs when government, which is established to protect the rights of the people, becomes a violator of those rights. When this happens the government is obviously unjust.

Bastiat has given us a very simple way to test whether government has become an instrument of injustice: If government taxes away the fruits of labor of some individuals and gives it to others to whom it does not belong, that government has become an instrument of injustice.

If government policies benefit one group of citizens at the expense of others, that government has become perverted.

The tragedy of such perversion is that such practices mushroom. The special interest groups multiply rapidly, each demanding their "share" of the plunder. The inevitable consequences are greatly increased taxation, in the direction of total confiscation of property by the state, and inflation, the "cruellest tax of all."

We hear a great deal these days about certain "rights." There are claims to a right to medical care; a right to full employment; a right to decent housing; a right to public accommodations; a right to a "living wage," and on and on.

Such claims are not rights; they would impose obligations on others for each implies others will be forced to provide the medical care, the

jobs, the housing, and so on. The only way this can be achieved is by confiscation of the property of others to pay for such privileges.

In providing privileges for some at the expense of others, government, which is instituted to protect our liberties and property, becomes the violator of these rights.

Freedom exists only in the absence of coercion. Freedom implies free choice, voluntarism, willingness. Freedom can exist only in a just society, but justice exists only in the absence of injustice!

Like justice, freedom is a negative condition. It is a state which exists in the absence of coercion or molestation, when no individual coerces or molests another. When any person uses coercion or the threat of coercion to impose his will or point of view on another person, freedom is abolished!

History teaches that the natures of man and government are diametrically opposed. If man is to be free, if his rights are to be inviolate, government must be strictly limited to its only legitimate function—protection of those rights.

What then must we do if we are to remain free? The answer to this question has been very carefully thought out over a period of many years by the American philosopher, Leonard Read, whose words provide the policy we must strive to achieve:

"I would have government defend the life and property of all citizens equally; protect all willing exchange and restrain all unwilling exchange; suppress and penalize all fraud, all misrepresentation, all violence, all predatory practices; invoke a common justice under law; and keep the records incidental to these functions. Even this is a bigger assignment than governments, generally, have proven capable of. Let governments do these things and do them well. Leave all else to men in free and creative effort."

Where to buy Czech kolaches in Texas

By Judy Williamson

Schulenburg, Texas - Never mind that many Texans can't pronounce the surnames Watzlavick, Krischke, Minzenmeyer, Teltschik, Hajovsky and Frioedochowsky. This pocket of German and Czech culture in hilly south-central Texas is on a first-name basis with the most casual of visitors.

Schulenburg is a German and Czech settlement with sausage and sauerkraut as the daily blue plate special and a Kountry Bakery that serves up small-town gossip with its warm-from-the-oven kolaches (Czech sweet rolls) and koffee.

Schulenburg owes its existence to the construction of the Galveston, Harrisburg and San Antonio Railroad, which traversed South Texas. The line purchased the right-of-way land from Louis and Johanna Schulenburg in 1873, a depot was built and their namesake town was born.

The railroad brought German and Czech immigrants directly from the European ships that landed at Galveston. Farming the rich, black and sandy soil drained by the East and West Navidad rivers was and still is the predominant industry.

The town, with a population of about 3,000, has changed little since it was laid out in a one-square-mile plot. Twentieth

century additions include an outdoor theater, pipe company, fertilizer plant, nursing home and cattle-auction barn.

Its location off I-10 and U.S. 77, approximately halfway between Houston and San Antonio makes it a logical stopping-off point for travelers who wish to eat, fill up their gasoline tank or break up a cross-country trip with an overnight at the Oakridge Motel or the old Von Minden Hotel.

The interesection marks the spot where the town's best eating can be found. The Oakridge Smokehouse Restaurant, operated by Boots Grasshoff, stops traffic with the aromas of hickory-smoked sausage and beef brisket dinners. German chocolate cake and industrial-size helpings of sauerkraut and German potato salad.

Frank's Restaurant, in competition across the highway, offers more of the same plus something called a Schulenburger.

A photograph in the town's official history book, „Schulenburg: 100 Years on the Road 1873-1973," shows Joan Crawford munching on a Schulenburger with Rozine Tilicek and son Frank. The accompanying text explains: „Joan Crawford...one of many celebrities, including Franklin D. Roosevelt, golfer Gary Player and astronaut Alan Shepherd who have stopped at Schulenburg restaurants and other tourist facilities“.

Noworul Memorial Chapels

2656 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233